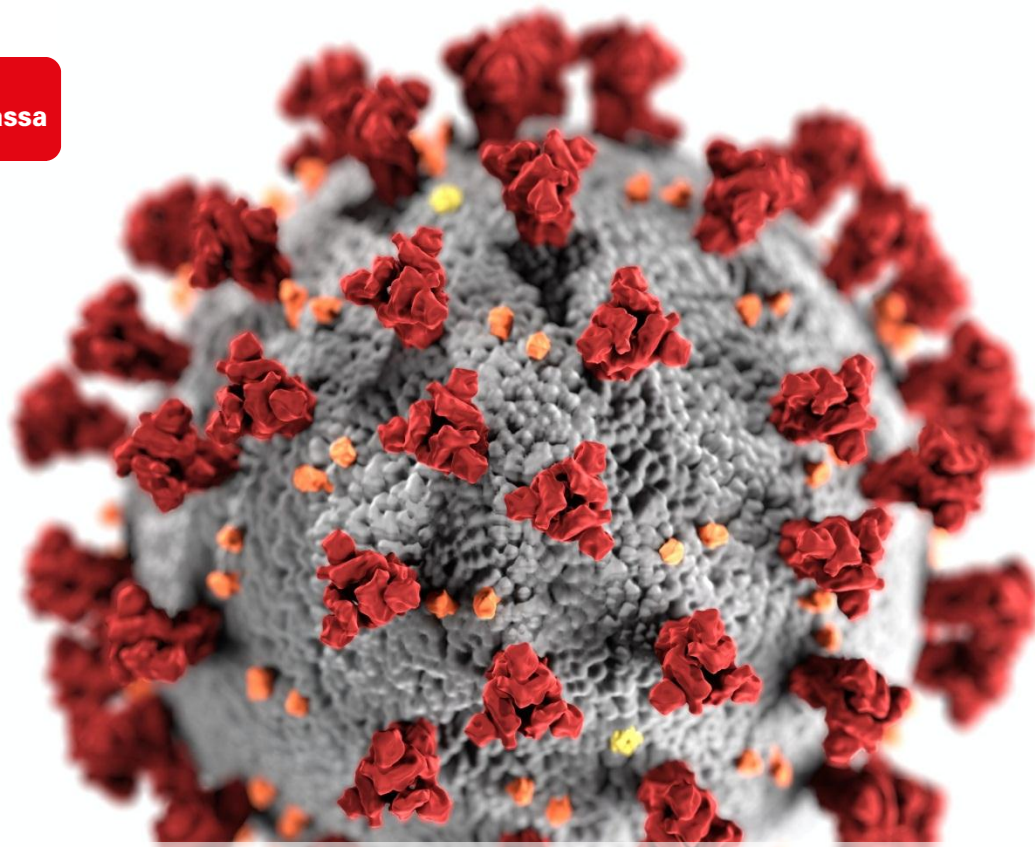

IMPACTE DEL COVID-19 A TERRASSA

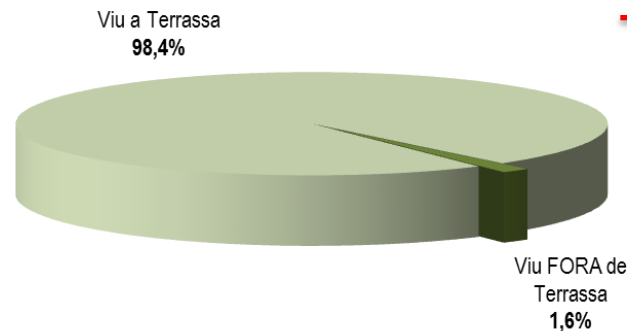
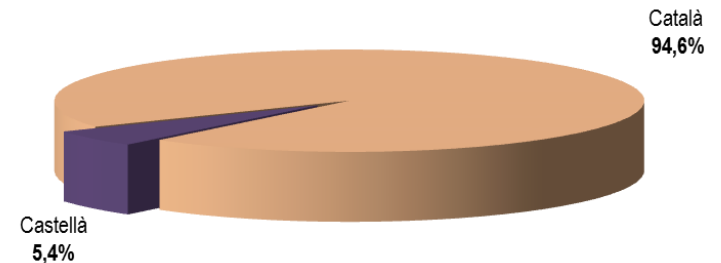
Cap a un Pacte de Ciutat per a l'impuls econòmic i social de Terrassa

- ENQUESTA CIUTADANA -

Juliol de 2020

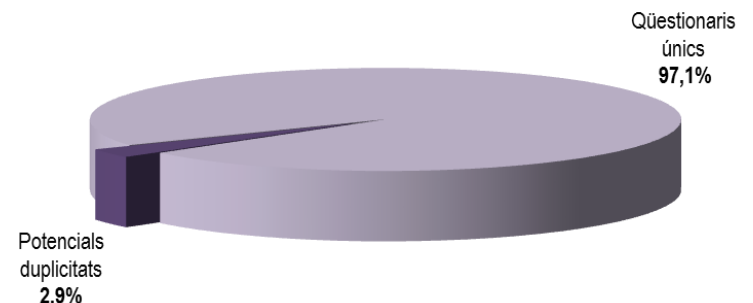
L'enquesta ha estat disponible en la plataforma "Participa a Terrassa" del 8 al 22 de juny, període en el qual s'han recollit 2.946 qüestionaris emplenats.

Del total de qüestionaris recollits, el 94,6% ho han estat a través de l'accés a la versió catalana (2.788) i el 5,4% (158) ho han estat en castellà.

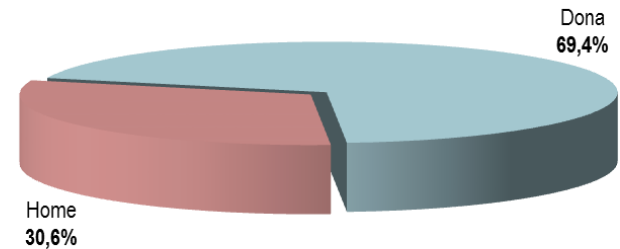

Dels 2.946 accessos a l'enquesta, el 98,4% han estat per part de persones que han manifestat viure a Terrassa. D'aquests 2.899 accessos, el 0,6% (16) provenen de persones menors de 16 anys o que bé no han volgut dir l'edat.

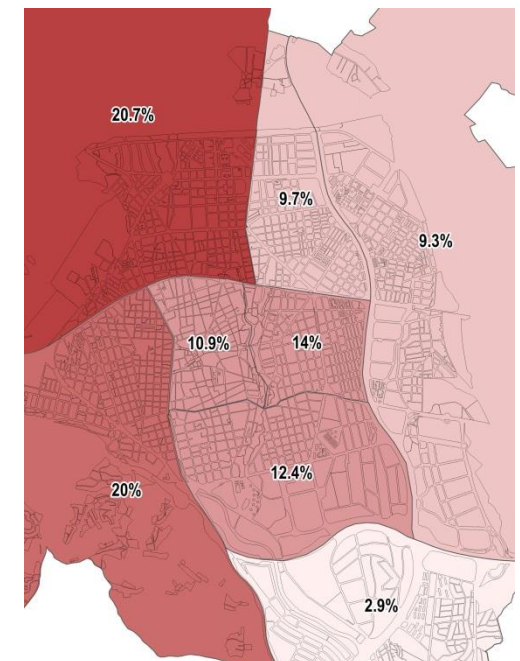
Dels 2.883 qüestionaris finalment emplenats pels residents a la ciutat majors de 16 anys, 2.800 (el 97,1%) poden considerar-se 'a priori' *qüestionaris únics*.

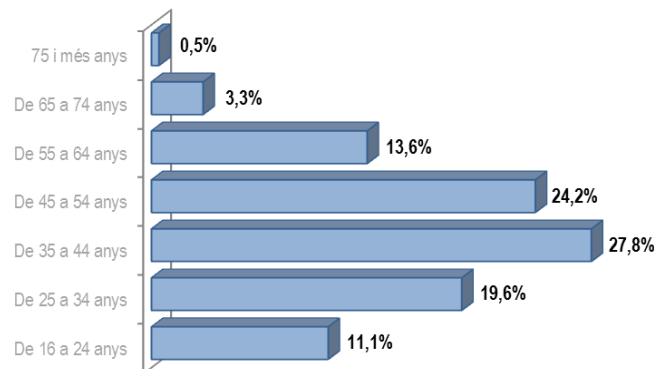
Dels 2.800 ciutadans terrassencs de 16 i més anys d'edat que han participat en l'enquesta, un 69,4% han estat dones (1.942) i un 30,6% homes (858).

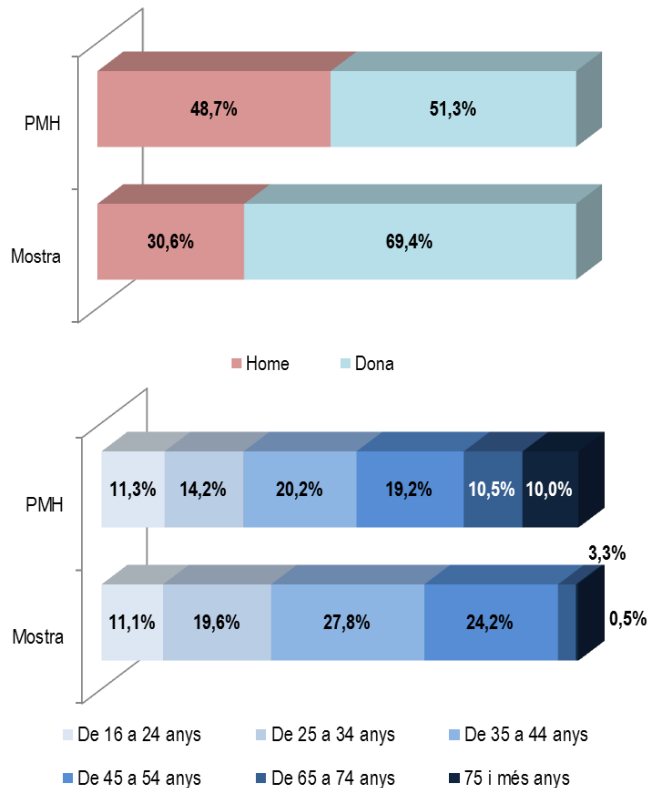
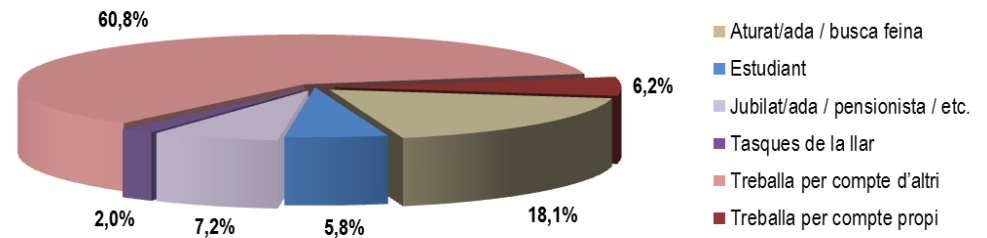
Un 40,7% de les enquestes han estat contestades per residents als àmbits dels codis postals 08225 (575) i 08224 (555) a ponent de la ciutat. Per contra, en els àmbits situats a llevant es recullen pràcticament la meitat de les respostes (el 21,9% del total): 08226 (269), 08227 (258) i 08228 (81).

Més de la meitat de les enquestes (el 52%) corresponen a ciutadans de les franges centrals d'edat, entre els 35 i els 54 anys (1.455).

El 67% de les persones enquestades (1.848) estaven treballant en el moment de declarar-se l'estat d'alarma (14 de març). Per contra, pràcticament 2 de cada 10 (el 18,1%) estaven aturats/des o bé cercant feina.

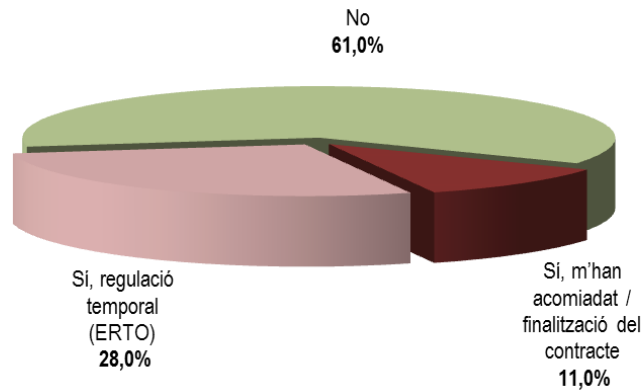
En relació a les característiques del conjunt d'habitants a Terrassa de 16 i més anys d'edat, 184.022 segons el Padró Municipal d'Habitants (PMH) a 01/01/2020, la mostra que conformen aquells que han respost a l'enquesta presenta una marcada feminització, una notable prevalença en les franges centrals d'edat, i una forta infrarepresentació d'aquells habitants de més edat.

Franges d'edat	Home	Dona	Total
Menys de 25 anys	11,85%	6,20%	5,51%
De 25 a 44 anys	5,26%	3,08%	2,66%
De 45 a 64 anys	4,91%	3,76%	2,99%
65 i més anys	13,44%	13,71%	9,60%
Total	3,33%	2,20%	1,84%

Errorls mostrals per a un nivell de confiança del 95,5% i P=Q

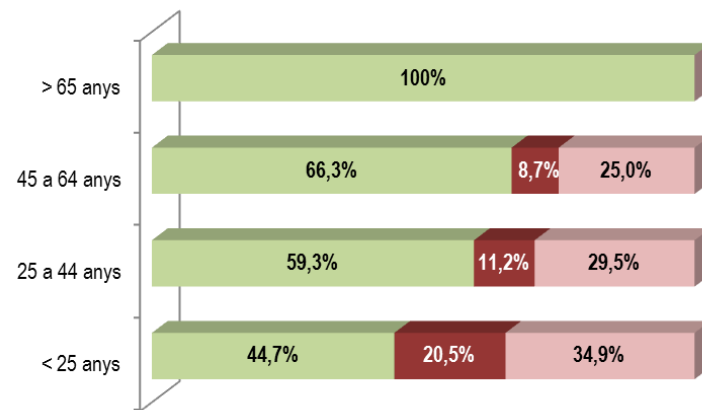
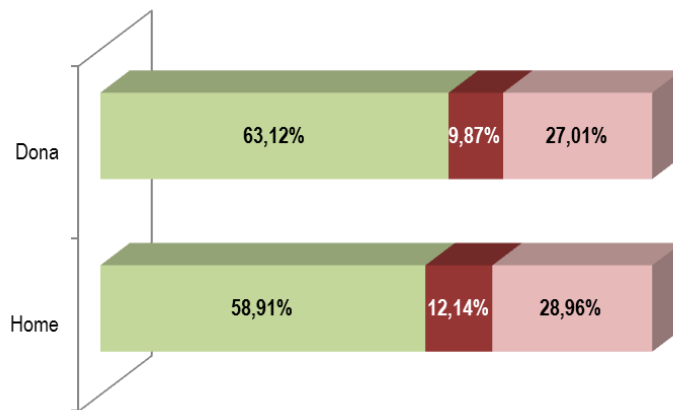
L'elevació de la mostra permet l'extracció de resultats pel conjunt de la població (*univers*) a partir de la correcció d'aquestes desproporcions.

P1. Des d'aquell moment (14 de març) fins avui, la seva empresa ha pres algun tipus de mesura o canvi en relació al seu contracte?

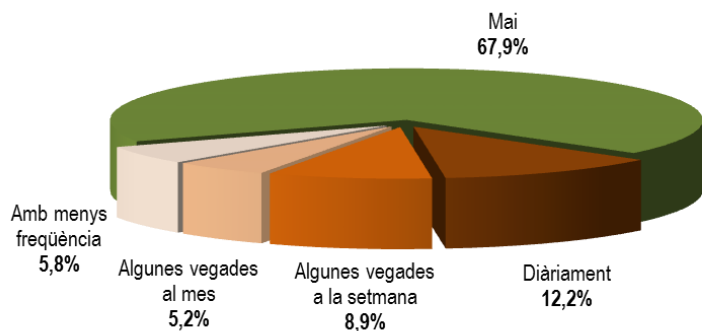

D'entre els residents majors de 16 anys que en el moment d'iniciar-se l'estat d'alarma (14 de març) estaven treballant per compte aliè, pràcticament 4 de cada 10 (el 39%) diuen haver experimentat canvis en la seva relació laboral.

D'aquests, en la majoria dels casos (el 71,8%) l'empresa per la qual treballen ha tramitat un expedient de regulació temporal d'ocupació (ERTO). Els restants (el 28,2%) o bé han estat acomiadats o bé no han vist renovar el contracte que expirava.

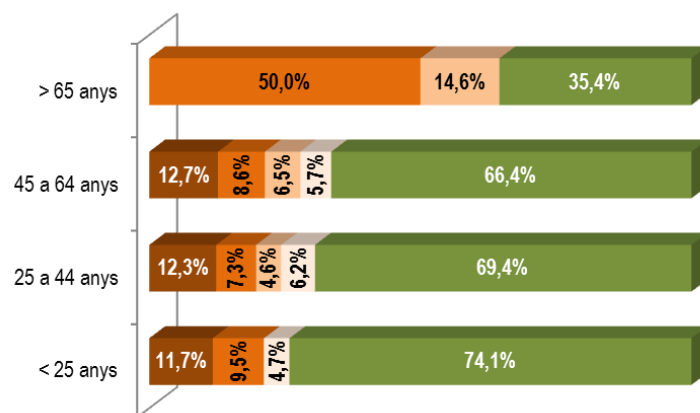
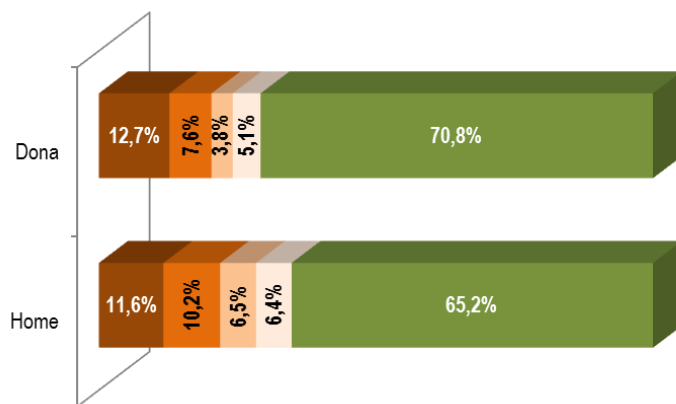

P2. Amb quina freqüència treballava des de casa abans de l'esclat de la crisi sanitària motivada pel COVID-19?

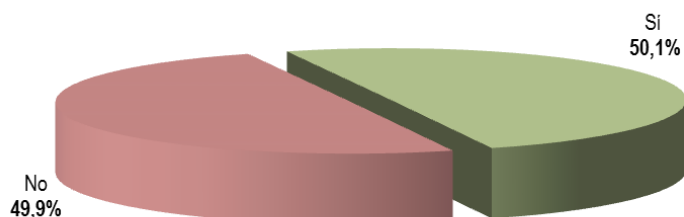

Del total de persones que estaven treballant el 14 de març, ja sigui per compte propi o aliè, l'opció del teletreball tan sols era practicada, amb més o menys freqüència, per 1 de cada 3 (el 32,1% del total).

D'entre aquests treballadors i treballadores, 2 de cada 3 (el 65,8%) s'acollien a l'opció del teletreball de manera setmanal, ja fos diàriament (el 37,9%) o bé amb una menor freqüència (el 27,9% d'aquells treballadors i treballadors que treballaven en algun moment o altre des de casa).

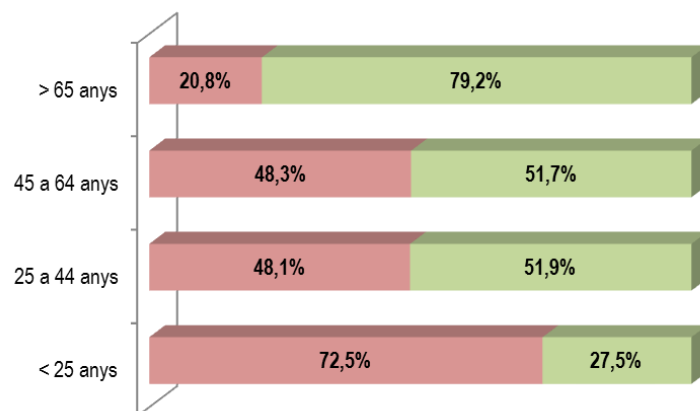
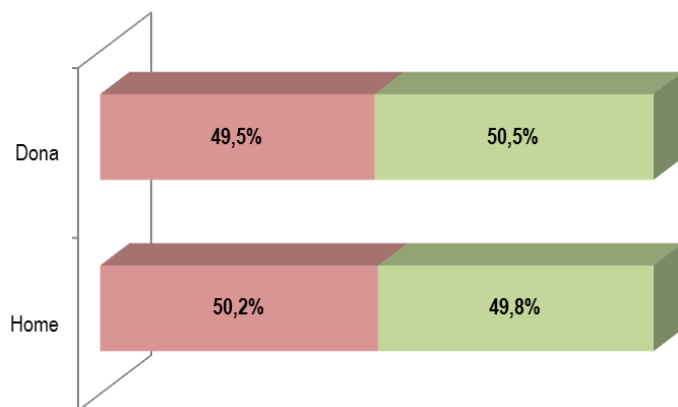

P3. Com a resultat de la crisi sanitària ha començat a treballar des de casa (total o parcialment)?

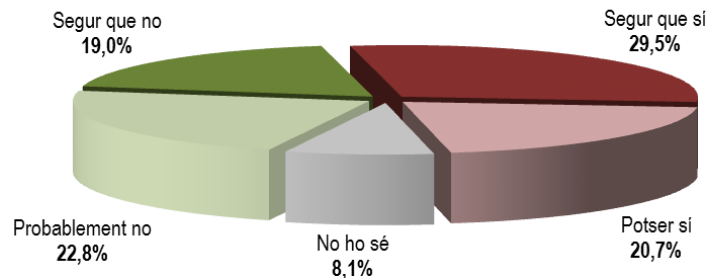

La meitat (el 50,1%) de la població terrassenca ocupada ha treballat des de casa, total o parcialment, com a resultat de la crisi sanitària.

D'entre aquells treballadors i treballadores que havien manifestat que en la seva actual ocupació no practicaven ni havien practicat el teletreball abans de la declaració de l'estat d'alarma (P2, el 67,9% del total), el 38,7% diuen haver començat a treballar des de casa de resultes de la crisi sanitària .

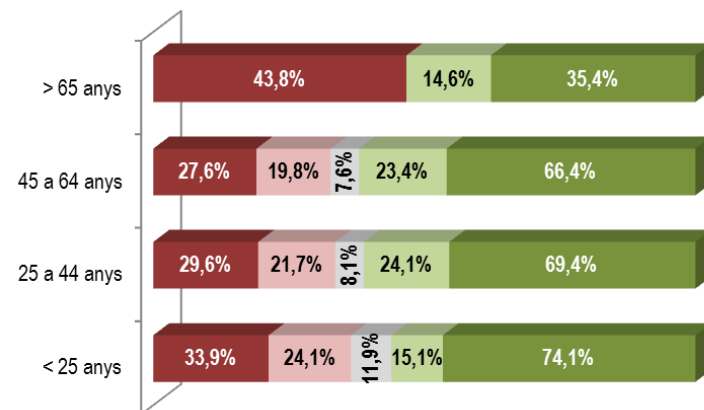
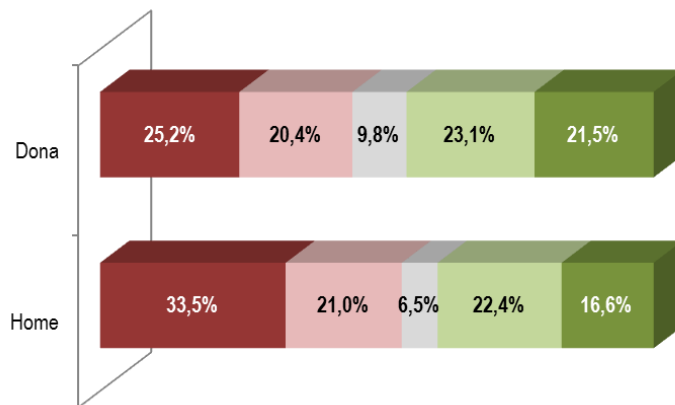

P4. Creu que la situació viscuda afectarà negativament la seva feina (baixada dels encàrrecs, acomiadament o no renovació del contracte, tancament del negoci, etc.)?

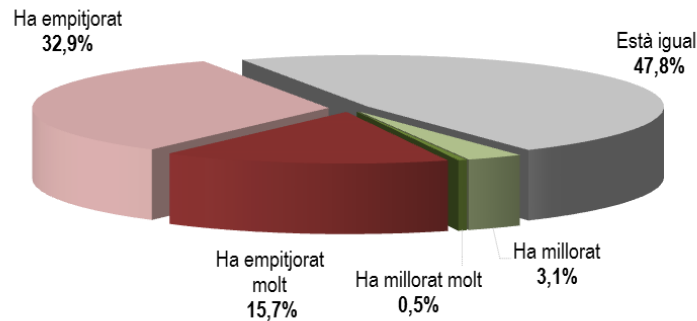

La meitat (el 50,2%) dels treballadors i treballadores terrassenques creuen que probablement la situació viscuda afectarà negativament la seva feina.

Mentre que entre els assalariats i assalariades els que manifesten la probabilitat d'aquesta afectació negativa es redueixen fins el 46,9%, entre els treballadors i treballadores per compte propi aquesta perspectiva laboral negativa creix fins el 77,1%.

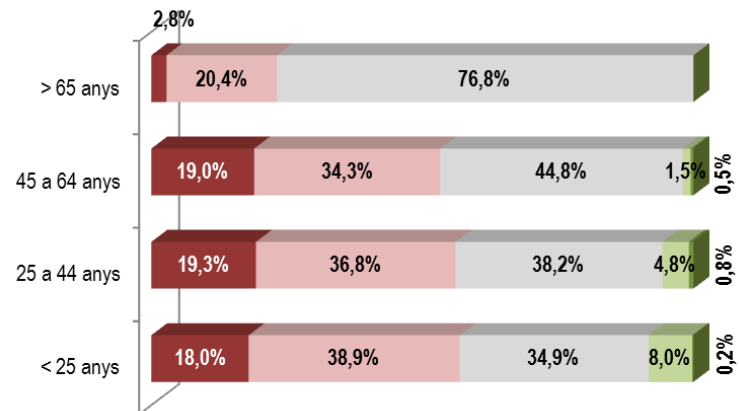
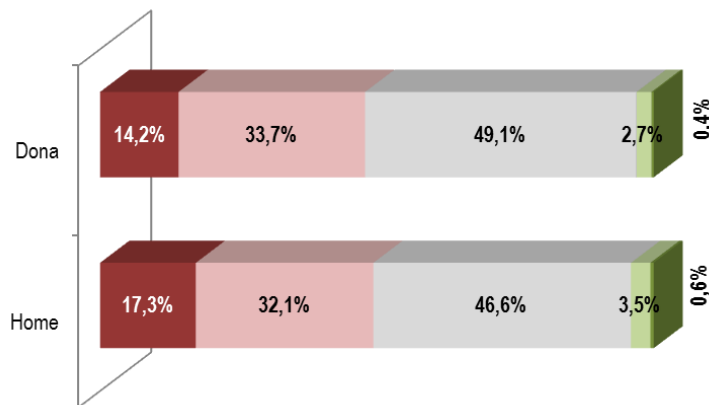

P5. Des de l'esclat de la crisi sanitària, i pensant en la totalitat d'ingressos de la seva llar, creu que la seva situació econòmica...?

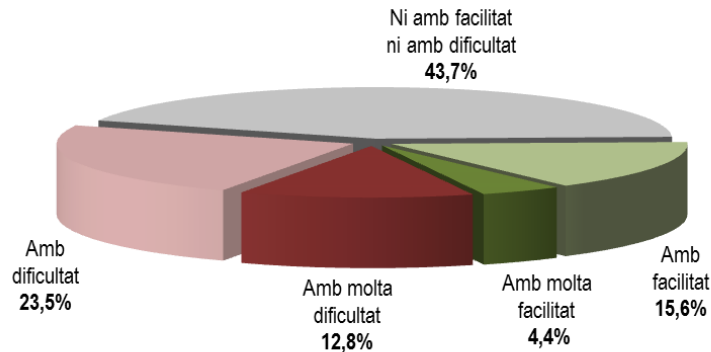

En pràcticament la meitat dels residents a Terrassa (el 48,6%), l'esclat de la crisi sanitària i els efectes associats ha comportat un empitjorament de la seva situació econòmica. D'entre aquests, en 1 de cada 3 aquest empitjorament ha resultat molt notable.

En l'altra meitat de la població, la crisi sanitària no ha provocat canvis significatius en la seva situació econòmica (el 47,8%), o bé en una minoria ha comportat una millora (el 3,6%).

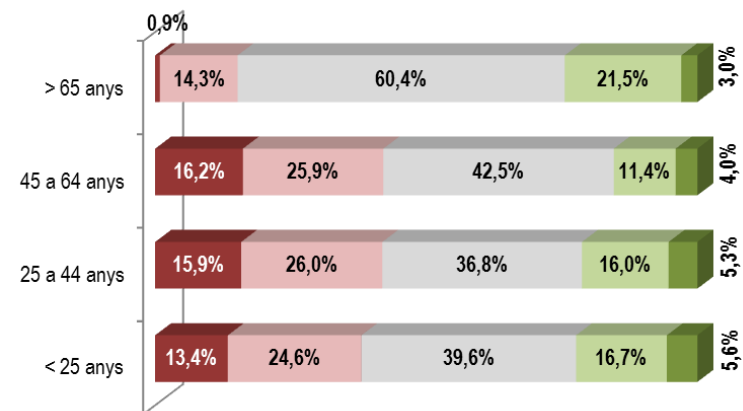
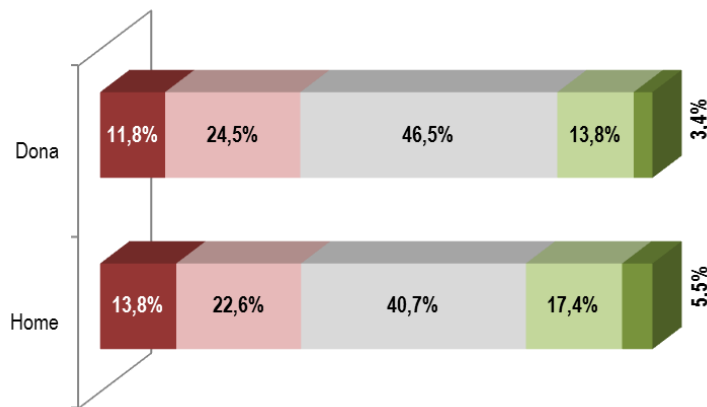

P6. Pensant també amb la totalitat d'ingressos que entren ara mensualment a casa seva, com valoraria el grau de dificultat amb el qual arriben a final de mes?

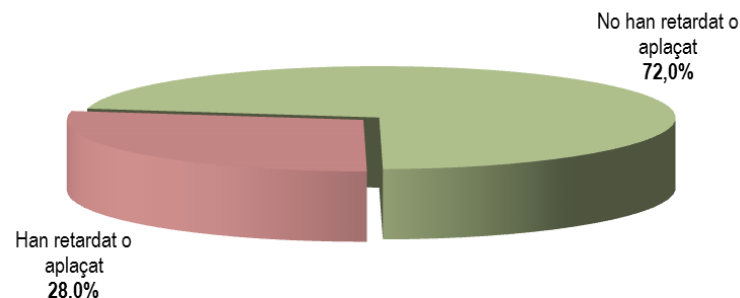

El 36,3% dels residents a Terrassa expressen dificultats per arribar a final de mes amb els ingressos globals de la unitat familiar. D'aquests, 1 de cada 3 (el 35,1%) qualifiquen com a gran aquesta dificultat.

En relació a l'edat, aquesta dificultat creix en els grups centrals i s'expressa per part de 4 de cada 10 dels ciutadans d'entre 25 i 64 anys. Entre els més joves davalla fins el 38% i cau fins a menys de la meitat (el 15,2%) entre els residents de més edat.

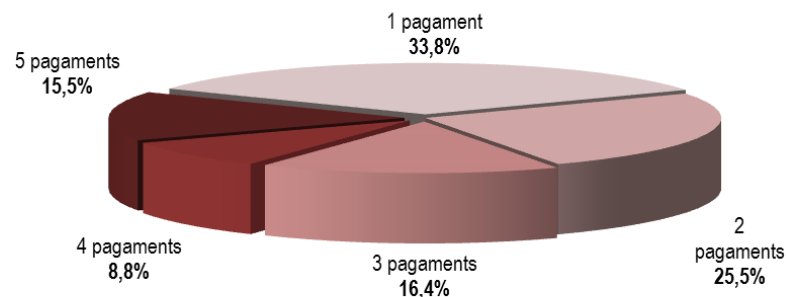
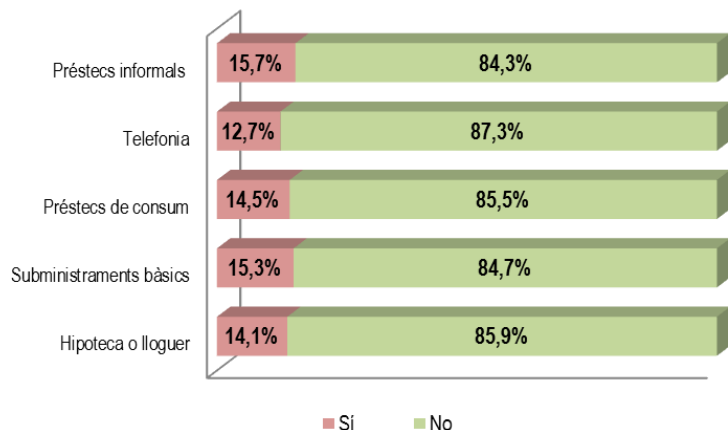
P7. Pensant també en el conjunt de la seva llar, des de l'esclat de la crisi sanitària, en alguna ocasió han hagut de retardar (no han pogut pagar quan tocava) o no han pogut pagar alguns dels següents pagaments previstos?

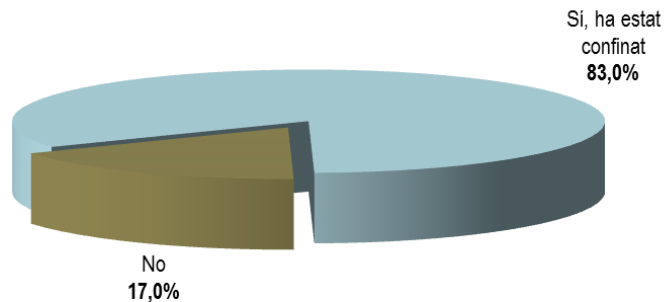
Un 28% de la població terrassenca manifesta que des del 14 de març ha hagut de retardar o no han pogut pagar alguns dels pagaments als quals fan front de manera habitual.

D'aquests, són un 15,5% (el 4,3% del total) els que han tingut dificultat per fer front a tota la tipologia de pagaments sobre els quals s'ha preguntat.

Entre aquests pagaments, els de préstecs de naturalesa informal (el 15,7%) o els relatius als subministraments bàsics (el 15,3%) haurien estat aquells als quals amb més dificultat s'hauria fet front.

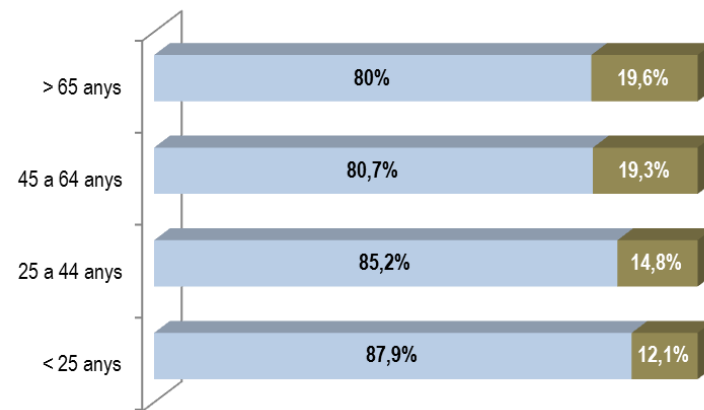
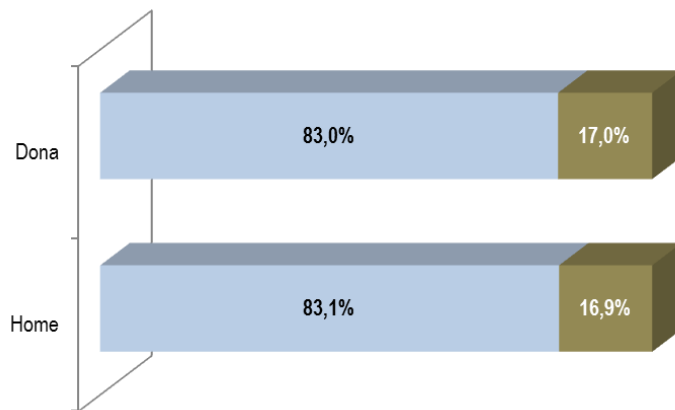

AP1. Des del 14 de març, en algun moment ha hagut d'estar confinat/ada a casa?

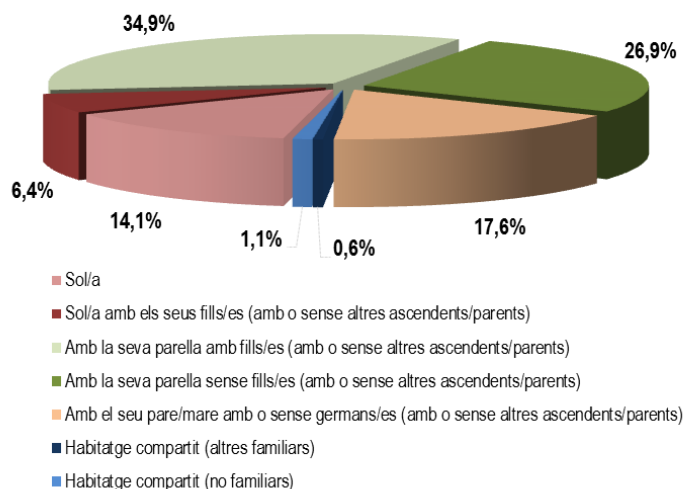

Un 83% de la població terrassenca manifesta haver estat confinada a casa amb la declaració de l'estat d'alarma el 14 de març.

La proporció resulta extremadament estable en l'anàlisi de gènere, per bé que en la visió generacional sembla apuntar-se una menor índex de confinament a mesura que augmenta l'edat: assoliria el 87,9% entre els més joves i baixaria fins a tocar del 80% entre els grups de més edat.

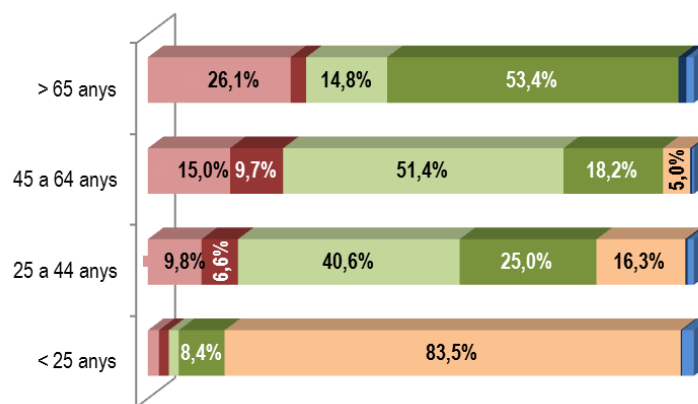
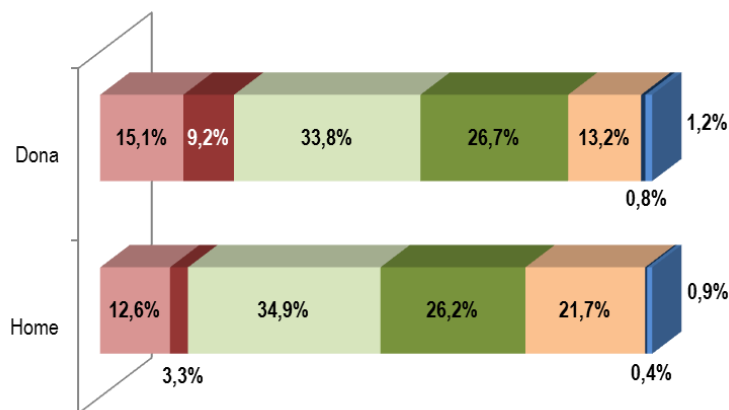
AP2. Amb qui ha passat la situació de confinament?

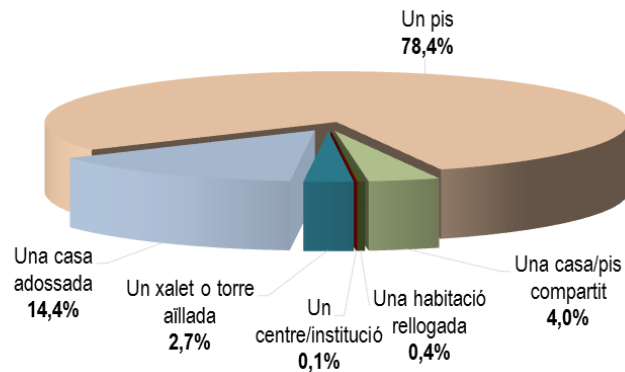
Aquella part de la població que ha estat confinada, majoritàriament ha passat la situació de confinament amb la seva parella (el 61,8%), mentre que un 20,5% l'ha passat sola i són un 17,6% aquells i aquelles que l'han passat amb els seus pares/mares.

Entre les dones hi destaca un major pes de les situacions de solitud, mentre que entre els homes és notable el pes que hi tenen les unitats convivencials amb els progenitors.

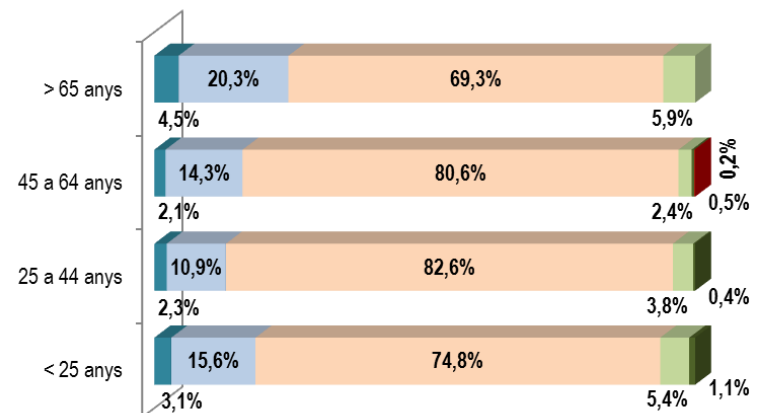
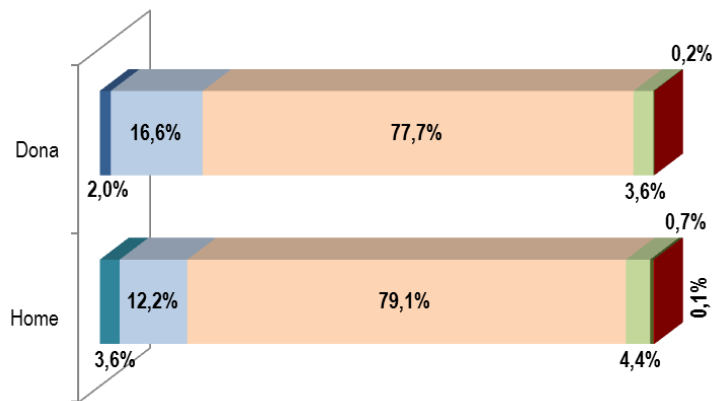
A mesura que s'incrementa l'edat decreix significativament la dimensió de la unitat de convivència.

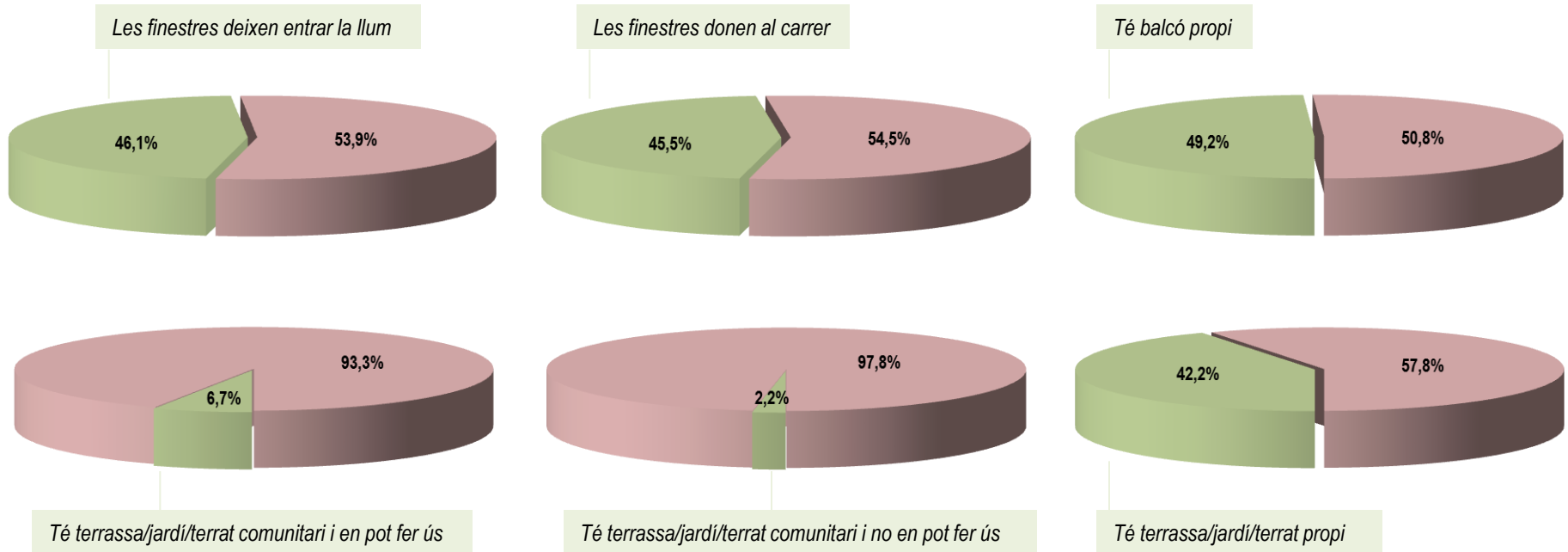
AP3. L'habitatge on viu i ha passat el confinament és...?

3 de cada 4 terrassencs que han estat confinats han passat aquest confinament en un pis en el qual hi resideixen sols o amb la seva unitat familiar (el 78,4%). Molt per darrera d'aquesta tipologia d'habitatge, hi trobem la casa adossada també usada sola o familiarment (el 14,4%) i ja molt més lluny l'habitatge compartit (el 4%).

AP4. Aquest habitatge té...

Un 83,1% dels terrassencs i les terrassenques manifesten que l'habitatge en el qual han estat confinats disposava d'un espai propi per a ús exclusiu en el qual podien tenir contacte amb l'aire lliure, ja fos a través d'un o diversos balcons i/o per mitjà d'una terrassa, un jardí i/o un terrat.

En l'altre extrem, un 16,9% dels residents diuen que el confinament l'han passat sense poder disposar d'aquest espai a l'aire lliure d'ús exclusiu i privatiu. D'aquests, un 16,8% manifesten disposar d'un espai comunitari (terrasa/jardí/terrat) que si que és possible d'utilitzar.

AP5. Durant els dies de confinament, a quines activitats s'ha dedicat de manera majoritària?

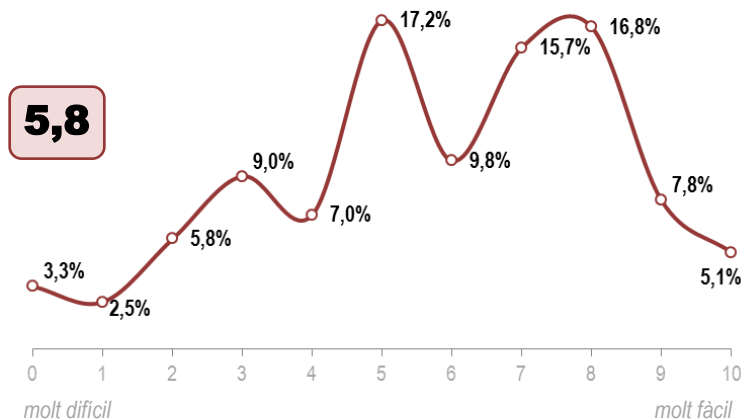
Fer les tasques de la llar	11,86%
Mirar la televisió (directe i/o a demanda)	10,19%
Anar a comprar	9,28%
Navegar per internet per informar-me	8,88%
Navegar per les xarxes socials	7,74%
Escoltar música	7,44%
Llegir llibres	7,17%
Fer esport	5,90%
Fer teletreball	5,37%
Fer bricolatge, manualitats	4,56%
Tenir cura dels fills/es	4,30%
Estudiar	4,26%
Ajudar als fills/es a fer feines escolars	3,47%
Jugar a videojocs	2,81%
Treure a passejar la mascota	2,47%
Tenir cura persones grans / necessitats especials	1,93%
Aprendre idiomes	1,77%
Voluntariat	0,16%
Altres	0,45%

D'entre les activitats realitzades per la població terrassenca que ha estat confinada, destaca per damunt de tot la realització de les tasques de la llar (un 11,9% de les activitats enumerades). Una rellevància que s'incrementa significativament si considerem aquestes tasques conjuntament amb la realització de compres que, en bona mesura en aquestes tres mesos de confinament, s'haurien d'adscriure molt probablement a allò que podríem considerar *'tasques de manteniment de la llar'* (21,1% del total d'activitats enumerades).

Per darrera d'aquestes sobresurten aquelles activitats relacionades amb l'ús d'internet (un 16,6%), ja sigui per a la recerca d'informació o per a l'accés a les xarxes socials. Una significació que s'incrementaria si hi consideréssim també el visionat de continguts a través de les plataformes de *streaming* que també està relacionat amb l'ús d'internet (mirar la televisió ha estat la segona activitat més realitzada).

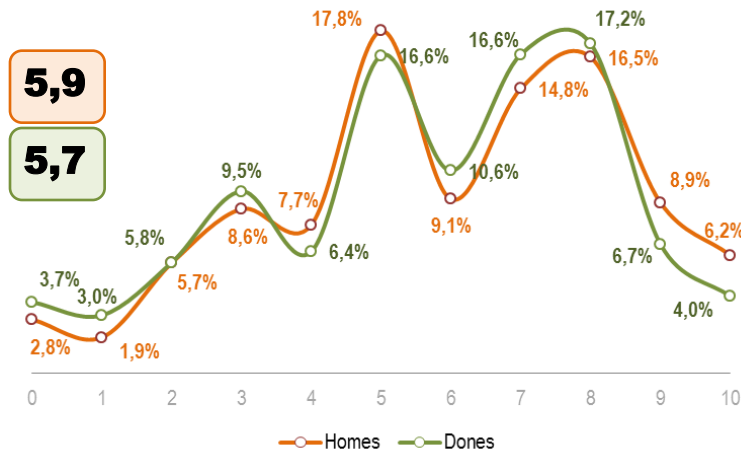
Entre les 10 activitats més realitzades, a banda d'aquelles altres activitats vinculades al lleure i oci personal, hi emergeix el teletreball (un 5,4% del total) que ha permès traslladar l'esfera productiva a l'àmbit domèstic.

AP6. En una escala del 0 al 10, on 0 significa que li ha estat molt difícil i 10 molt fàcil, com de difícil o fàcil diria que li ha resultat gestionar aquest confinament?

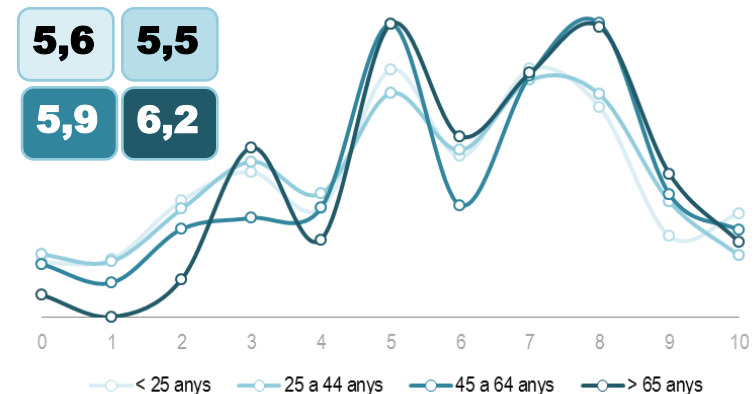

En una escala de 0 (molt difícil) a 10 (molt fàcil), la població que ha estat confinada situa en un 5,8 la facilitat o dificultat de gestió de la situació.

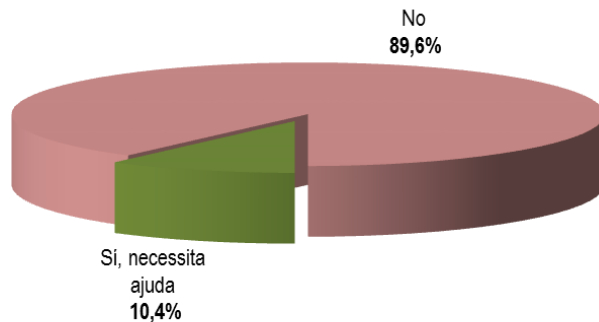
Per gèneres, semblaria que els homes (5,9) haurien gestionat la situació lleugerament millor que les dones (5,7), en ambdós casos però el valor tan sols apareix desplaçat lleugerament cap a la meitat alta de l'escala.

En prendre en consideració l'edat, s'apunta una major facilitat en la gestió de la situació de confinament en aquells segments de població de més edat.

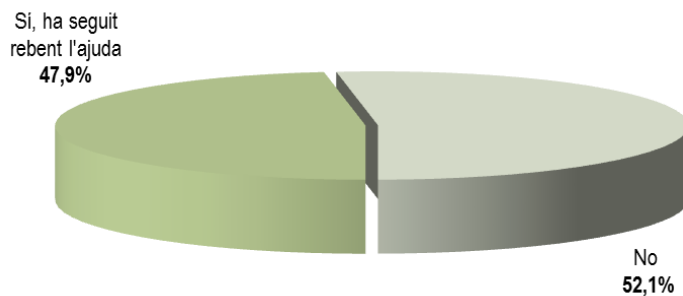

AP7. Necessita ajuda d'alguna persona que no visqui amb vostè?

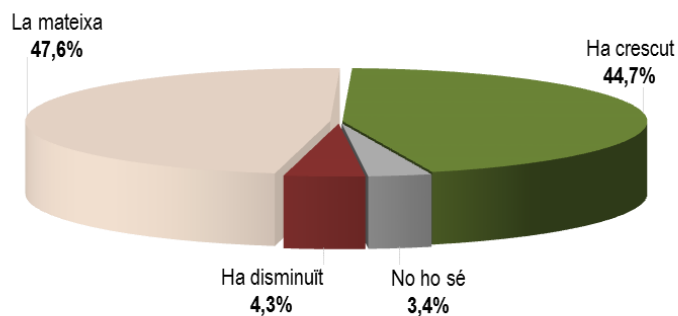
1 de cada 10 ciutadans que han estat confinats (10,4%) afirmen necessitar ajuda quotidiana per part d'altres persones que no viuen amb elles.

AP8. Mentre ha durat el confinament ha seguit rebent aquesta ajuda?

D'aquests, 1 de cada 2 (52,1%) no han pogut continuar rebent aquesta ajuda personal externa mentre ha durat la situació de confinament.

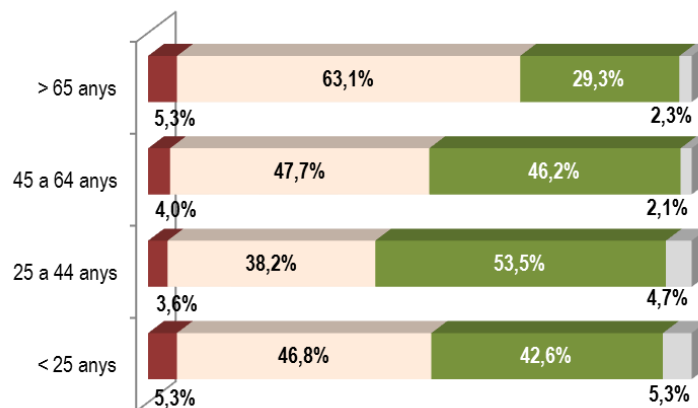
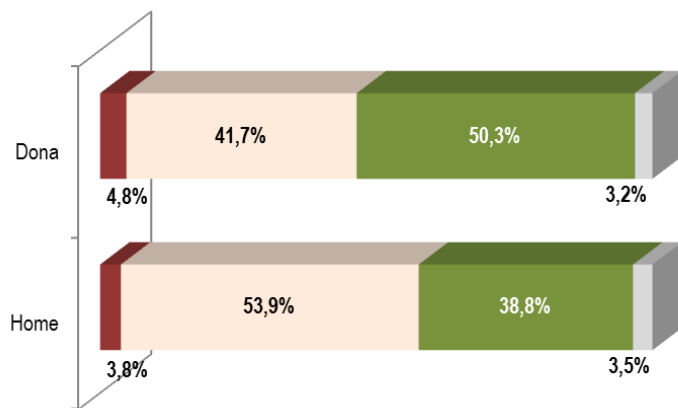
AP9. Des de l'esclat de la crisi sanitària motivada pel COVID-19 com diria que ha variat la seva dedicació a la realització de les tasques de la llar i a la cura dels fills i filles?

Amb l'esclat de la crisi sanitària i la declaració de l'estat d'alarma, i el confinament associat, un 44,7% de la població terrassenca ha incrementat la seva dedicació a les tasques domèstiques.

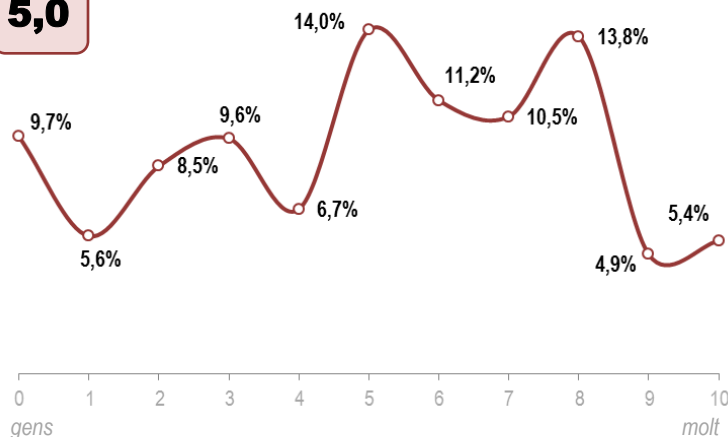
Aquest increment resulta marcadament diferencial entre dones i homes (són un 50,3% les que diuen haver augmentat la seva dedicació per un 38,8% dels homes).

Són els terrassencs i les terrassenques més grans aquells que manifesten haver alterat menys la seva dedicació a la llar de resultes del confinament.

AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut POR en els darrers 3 mesos?

5,0

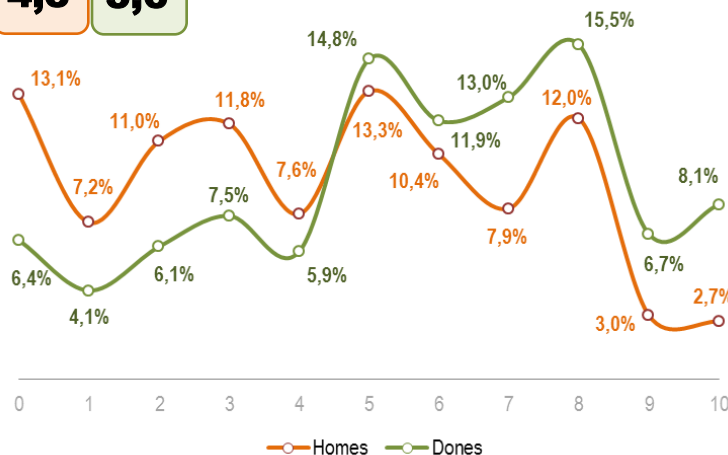

Entre els estats d'ànim associats a la crisi sanitària, la població terrassenca es mostra absolutament divergent en relació al de la por. Així, mentre 1 de cada 3 ciutadans han manifestat haver-ne experimentat en un grau més o menys significatiu (el 34,6%), són també 1 de cada 3 els que diuen no haver-la sentit (el 33,4% del total).

Sí que semblaria, però, que ha estat un estat d'ànim força més present entre la població femenina, que en un 43,2% expressa haver-la experimentat de manera més o menys significativa (per un 25,5% dels homes).

4,3

5,6

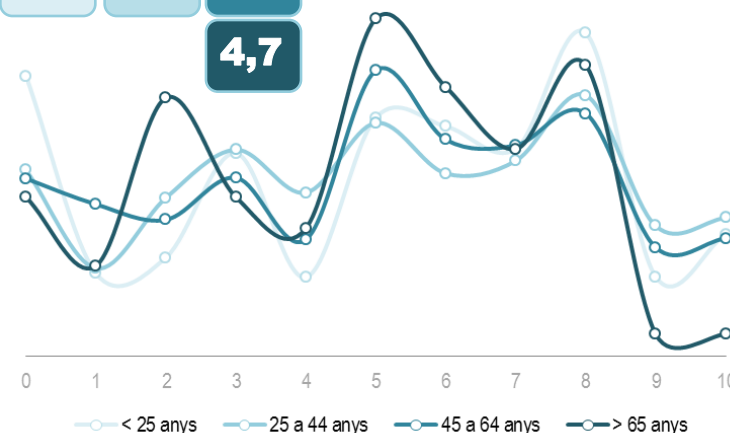

5,0

5,1

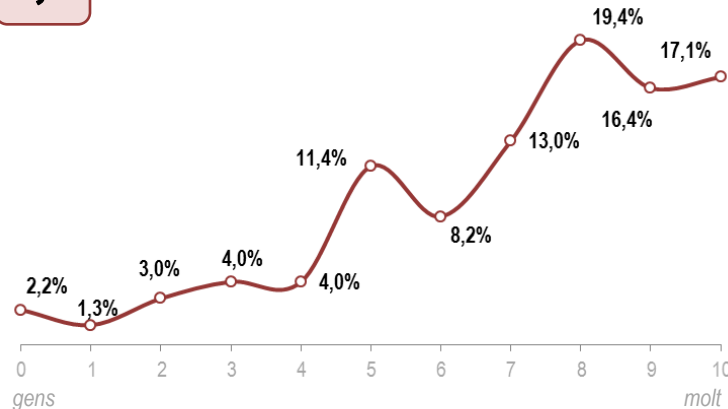
5,0

4,7

AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut INCERTESA en els darrers 3 mesos?

7,1

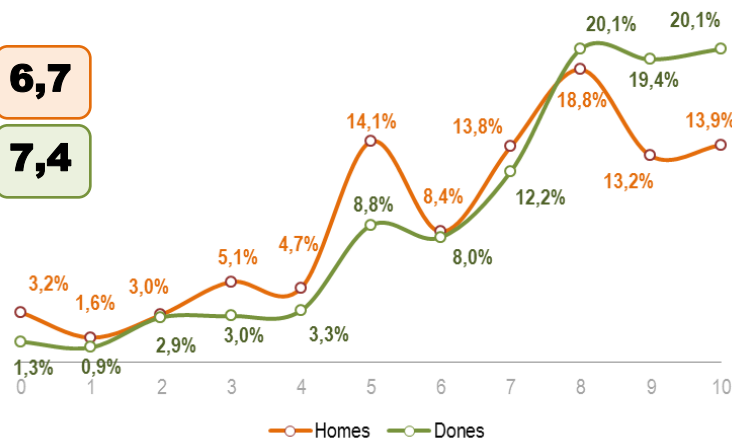
L'incertesa ha estat l'estat d'ànim que en major grau ha experimentat la població terrassenca al llarg d'aquests 3 mesos: un 65,9% dels residents diuen haver-ne sentit en major o menor grau.

En aquest cas, també, es mostraria com un estat d'ànim amb una major penetració entre la població femenina (un 71,8% diuen haver-ne sentit) que no pas entre la masculina (per bé que manifesten haver-la experimentat un 59,8% dels homes).

En relació a l'edat, el grau d'experimentació aniria disminuint amb aquesta, des de valors superiors al 70% entre els grups dels menors de 44 anys, fins al 51,1% dels majors de 65.

6,7

7,4

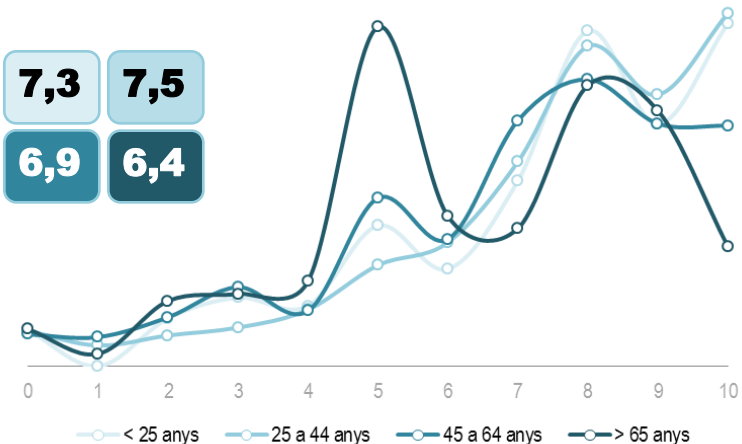

7,3

7,5

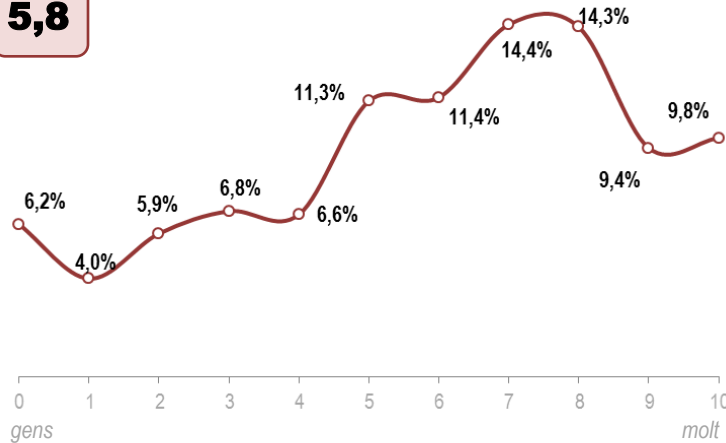
6,9

6,4

AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut TRISTESA en els darrers 3 mesos?

5,8

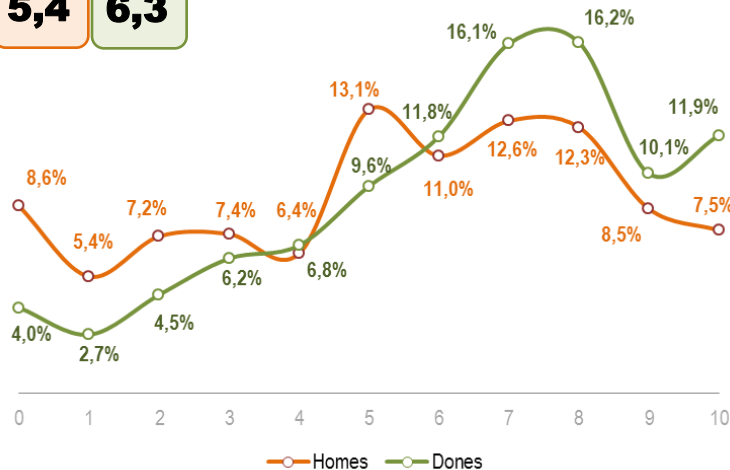
Pràcticament la meitat dels terrassencs i terrassenques diuen haver sentit tristesa en algun moment des de la declaració de l'estat d'alarma (el 47,8%).

Entre les dones són un 54,4% les que diuen haver-se'n sentit en major o menor mesura, mentre que entre la població masculina aquesta proporció es redueix fins el 40,9%.

Mentre que entre els més joves són un 56% els que manifesten haver sentit tristesa en algun moment o altre, aquesta proporció disminueix fins el 43,5% entre els majors de 65 anys.

5,4

6,3

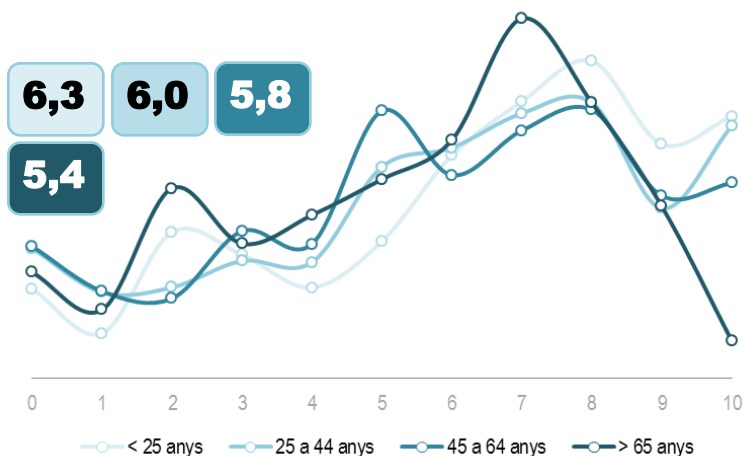

6,3

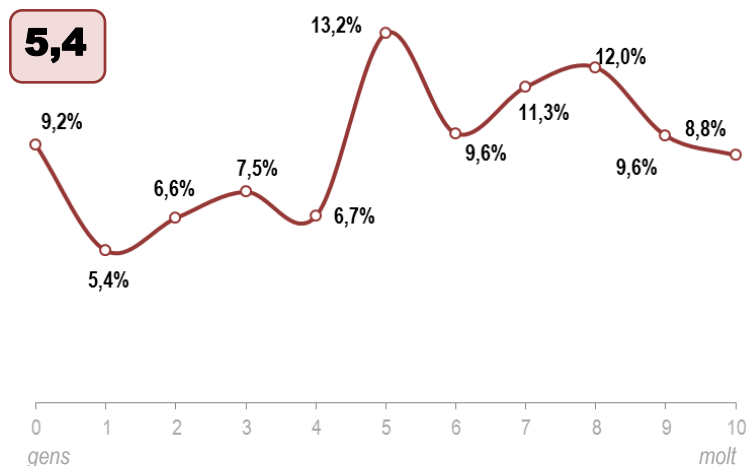
6,0

5,8

5,4

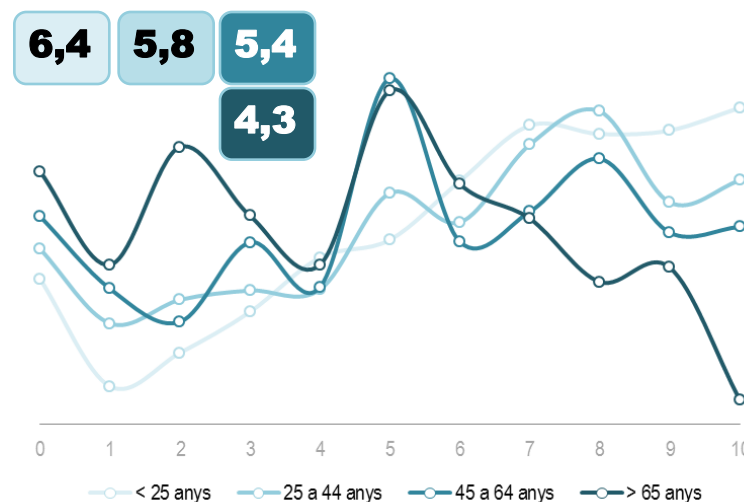
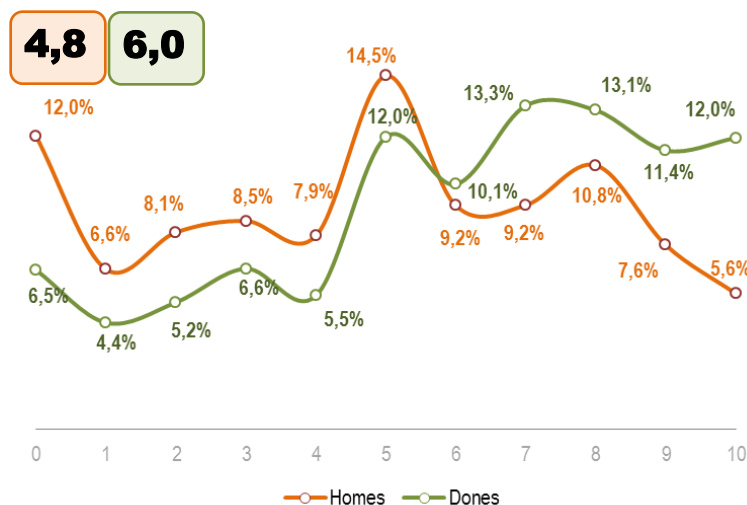
AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut ANGOIXA en els darrers 3 mesos?

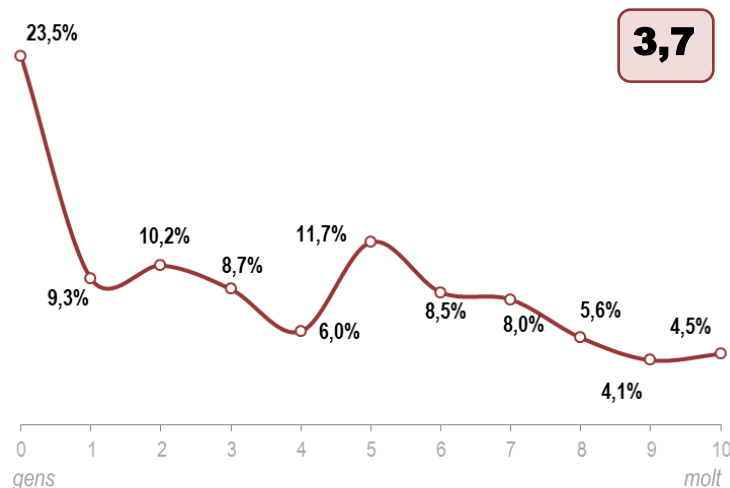
Un 41,7% de la població manifesta haver experimentat angouxa en algun moment al llarg d'aquests darrers tres mesos.

Entre les dones són pràcticament la meitat (el 49,8%) les que diuen haver sentit angouxa en un nivell més o menys significatiu, mentre que entre els homes aquesta proporció baixa fins el 33,2%.

En aquest cas, també, l'angoixa es manifestaria de manera inversa amb l'edat: mentre que un 55,5% dels menors de 25 anys diuen haver-ne sentit, el percentatge arriba a caure a menys de la meitat (24,5%) entre els majors de 65 anys.

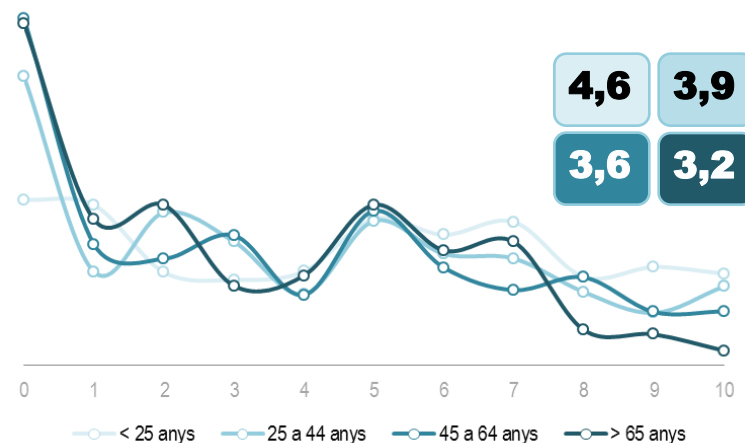
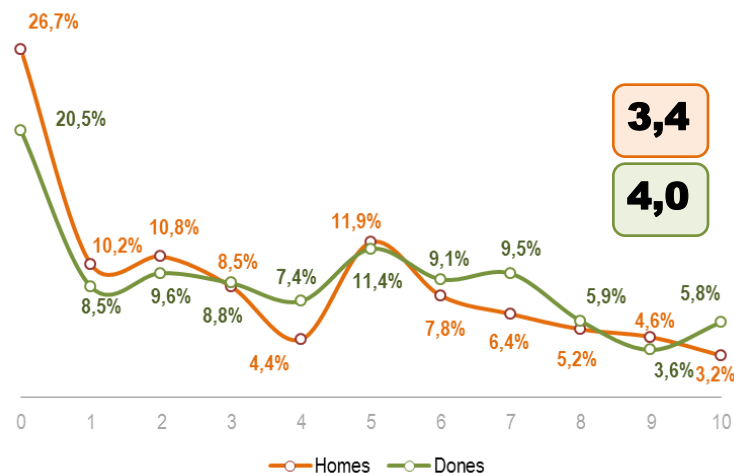

AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut IRA en els darrers 3 mesos?

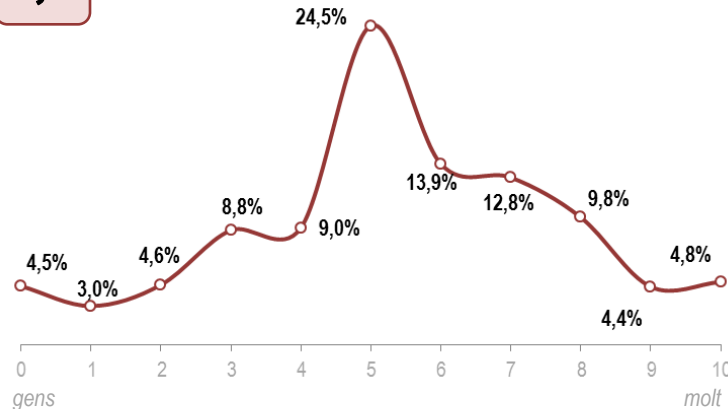
La ira es manifesta com l'estat d'ànim menys experimentat al llarg d'aquests darrers 3 mesos. Tan sols un 22,2% dels terrassencs i les terrassenques diuen haver-ne sentit durant aquest període.

Tal i com succeeix amb la resta d'estats d'ànim als quals podríem atribuir una connotació negativa, la ira també mostra una major penetració entre les dones i un comportament invers amb l'edat.

AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut CONFIANÇA en els darrers 3 mesos?

5,4

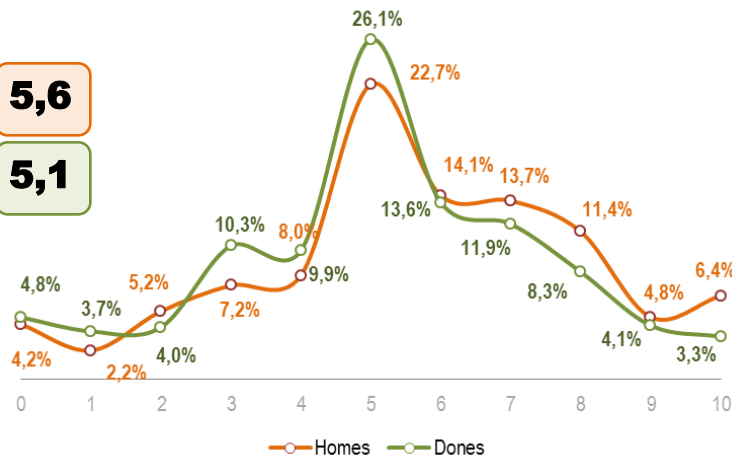
Tan sols 1 de cada 3 terrassencs i terrassenques diuen haver-se sentit confiats en aquests mesos de crisi sanitària (31,9%).

En aquest cas, però, el sentiment de confiança ha estat notablement major entre els homes: un 36,3% diuen haver-se'n sentit de manera manifesta enfront el 27,6% de les dones.

Entre els més grans són un 39,3% els que diuen haver-ne sentit, però la presència d'aquest estat d'ànim va minvant a mesura que disminueix l'edat fins el 21,8% que diuen haver-lo experimentat d'entre la població menor de 25 anys.

5,6

5,1

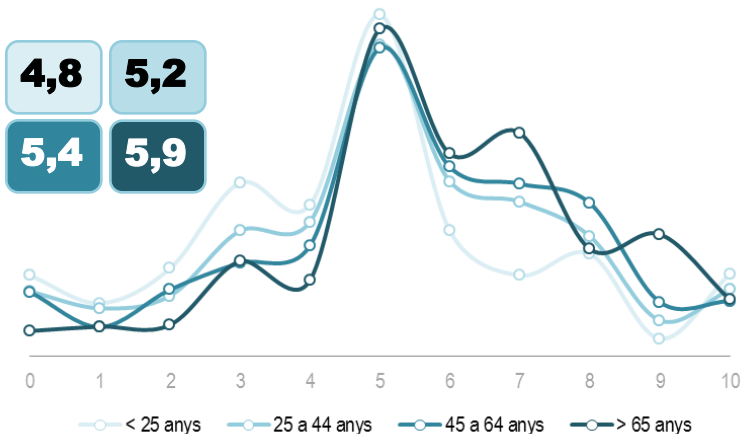

4,8

5,2

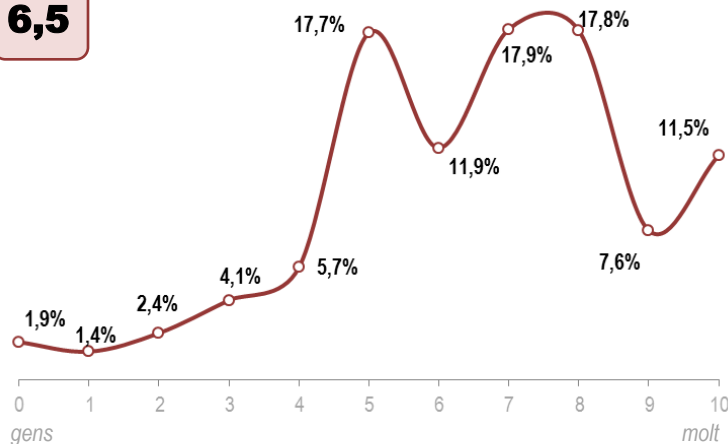
5,4

5,9

AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut *ESPERANÇA* en els darrers 3 mesos?

6,5

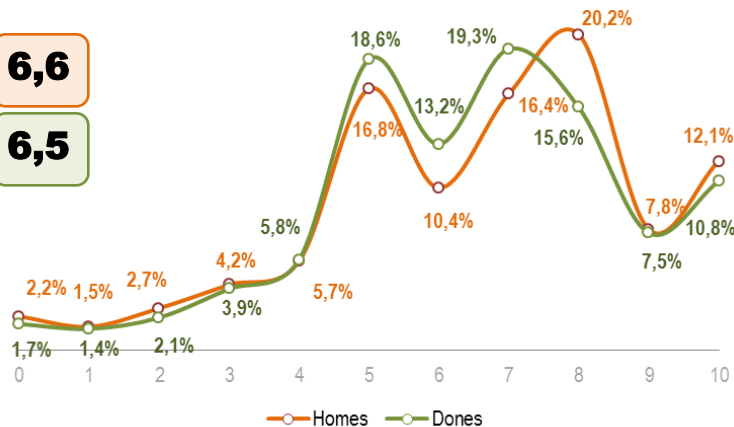

Rere la incertesa, l'esperança és el segon dels estats d'ànim més experimentat al llarg d'aquests mesos: un 54,9% dels terrassencs i les terrassenques diuen haver-se sentit esperançats malgrat les adversitats viscudes durant el període.

Més de la meitat de la població tan masculina (56,6%) com femenina (53,2%) han compartit un estat d'ànim que també adquireix un caràcter majoritari en cada un dels grups d'edat considerats (des del 42,6% dels més joves fins el 68,5% dels més grans).

6,6

6,5

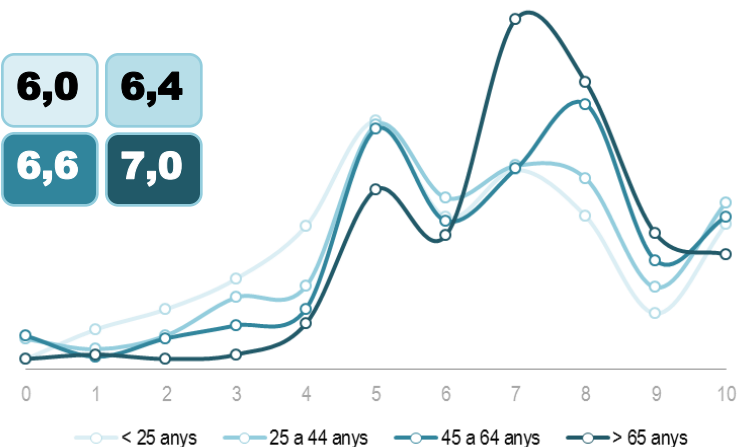

6,0

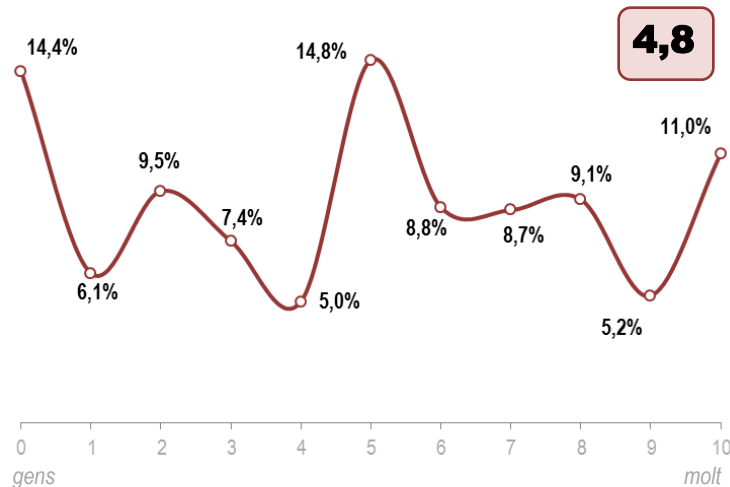
6,4

6,6

7,0

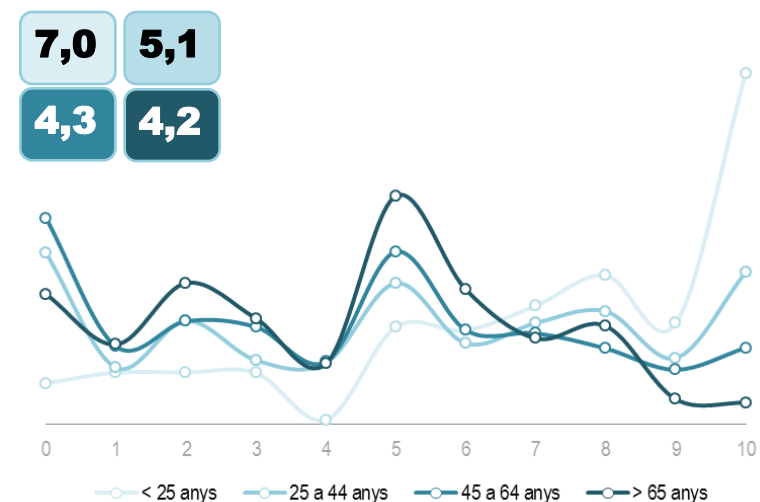
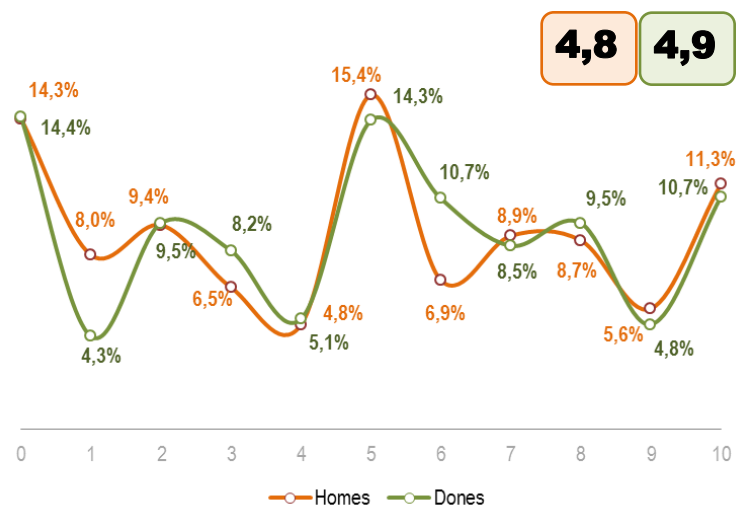

AP10. En una escala del 0 al 10, on 0 significa gens i 10 molt, fins a quin punt ha tingut AVORRIMENT en els darrers 3 mesos?

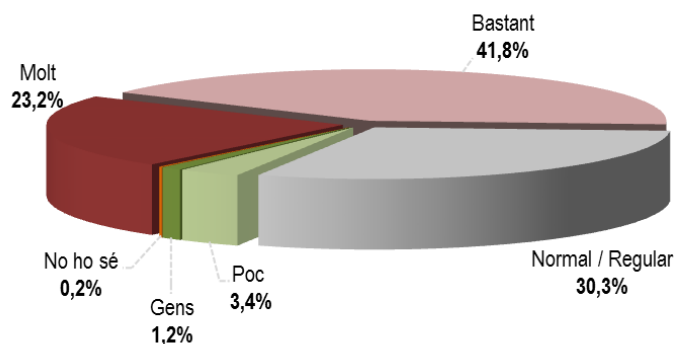

1 de cada 3 terrassencs i terrassenques (el 34%) manifesten haver sentit avorriment en aquests mesos de vigència de l'estat d'alarma i de confinament.

Aquest sentiment es manifesta de manera significativament acusada en el grup de població dels menors de 25 anys en el qual són 2 de cada 3 els que diuen haver-se sentit així (el 64,8%).

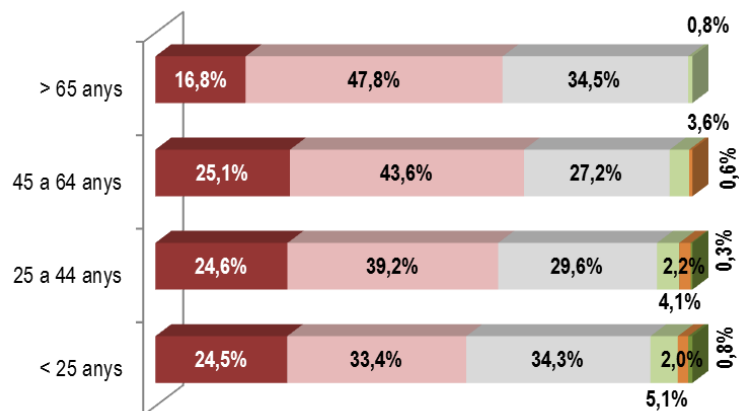
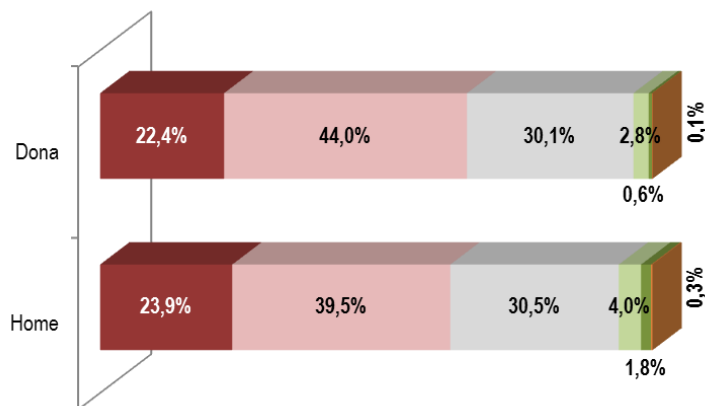

AP11. Diria que està molt, bastant, poc o gens preocupat/da per la situació que estem vivint? [PREOCUPACIÓ EN EL PRESENT]

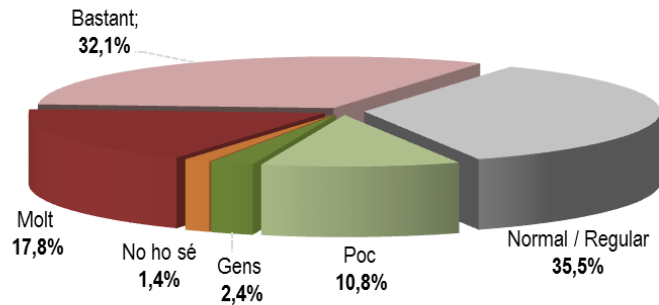

2 de cada 3 ciutadans (64,9%) diuen estar bastant o molt preocupats per la situació que s'està vivint.

Una preocupació que és viscuda de manera molt homogènia tant des del punt de vista de gènere (un 63,6% dels homes i un 66,5% de les dones manifesten estar bastant o molt preocupats), com també des de la perspectiva generacional (des del 57,9% dels més joves que diuen sentir-se preocupats pel present, fins el 68,6% d'aquells que tenen entre 45 i 64 anys).

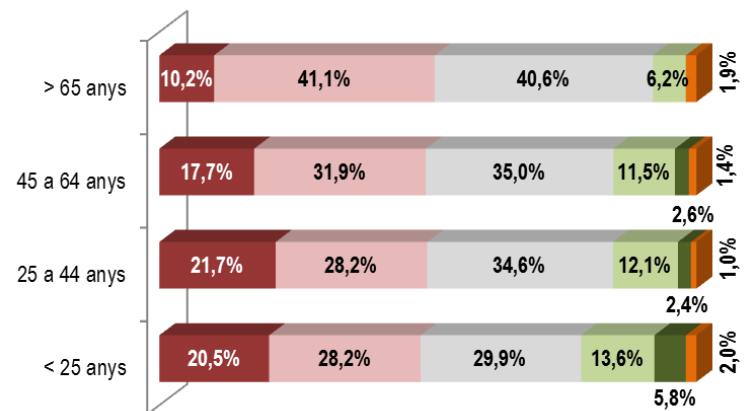
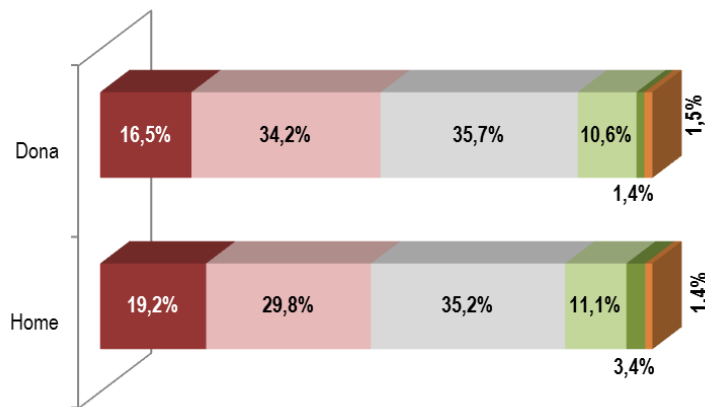

AP11. I de cara al futur, com qualificaria el seu nivell d'esperança? [ESPERANÇA EN EL FUTUR]

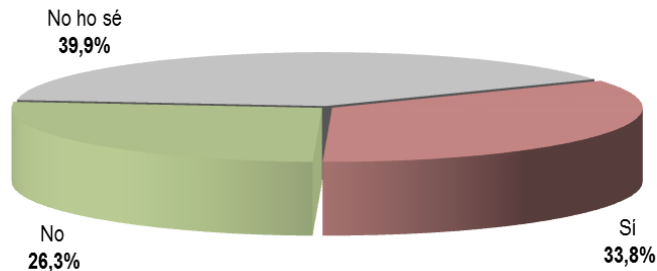

La meitat dels terrassencs i terrassenques manifesten estar bastant o molt esperançats en el futur (49,9%).

Un sentiment d'esperança vers el futur que també és viscut de manera molt similar tant entre homes i dones, com intergeneracionalment.

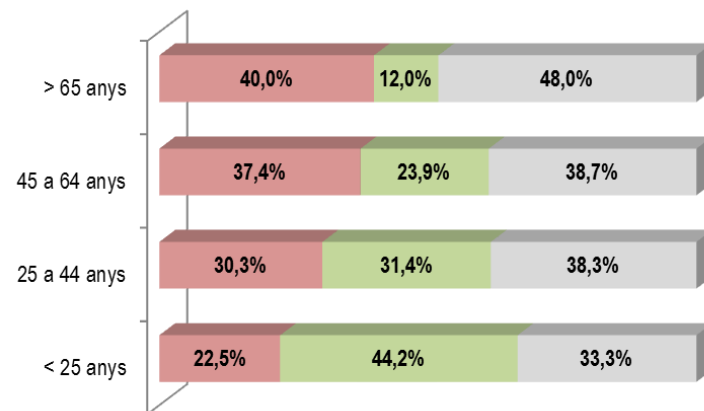
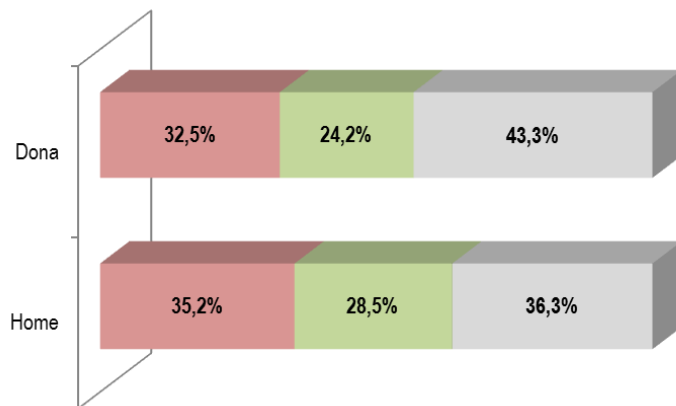
AS1. Durant aquests darrers tres mesos, diria que les persones que viuen en el seu veïnat o barri han mirat en general pels interessos i necessitats dels altres?

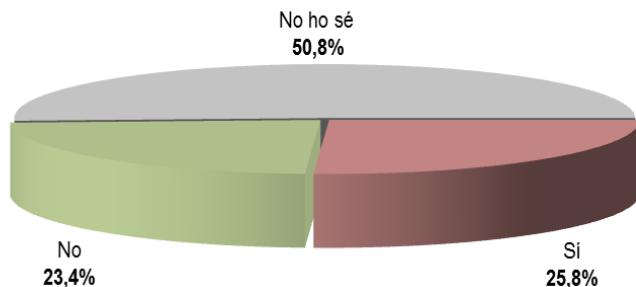
De manera generalitzada, els ciutadans es mostren reticents a valorar les actituds dels seus veïns. 4 de cada 10 no saben dir si des de l'esclat de la crisi sanitària aquests han actuat tenint en compte els interessos i les necessitats col·lectives.

Dels que sí que ho fan (60,1%), són poc més de la meitat (56,2%) els que creuen que ha primat aquest interès per la col·lectivitat per damunt dels interessos personals.

La desconfiança i la malfiança vers les actituds dels altres és la percepció prevalent entre els més joves (un 44,2% dels menors de 25 anys).

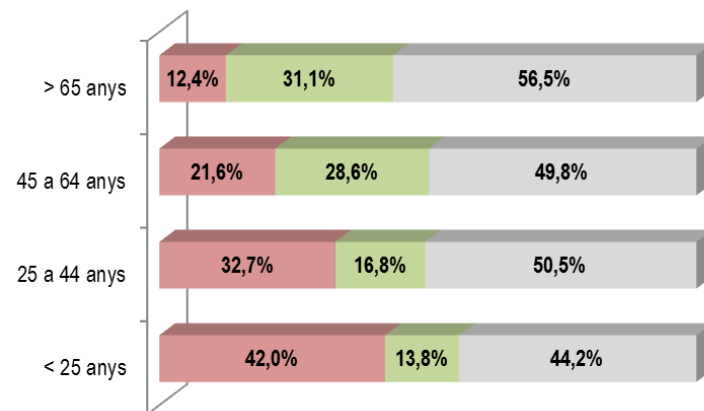
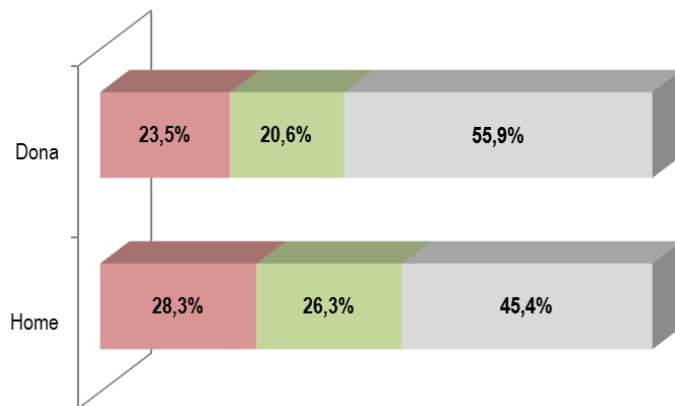

AS2. Diria que les persones que viuen en el seu veïnat o barri han vist amb desconfiança el confinament complert pels altres?

La meitat dels ciutadans (50,8%) no saben dir com els seus veïns han percebut el confinament complert pels altres. D'aquells que sí que ho han fet, es reparteixen pràcticament a parts iguals aquells que creuen que han predominat les actituds de desconfiança i malfiança (el 52,4%) que aquells que no (47,6%).

Entre els més joves, és on aquesta visió de les actituds de desconfiança dels veïns vers els seus conciutadans adquireix un pes més significatiu (és la que trobem en 42% del total dels joves).

AS3. En una escala del 0 al 10, on 0 és incívic i irresponsable i 10 cívica i responsable, com creu que ha estat el comportament de la gent durant el confinament?

6,0

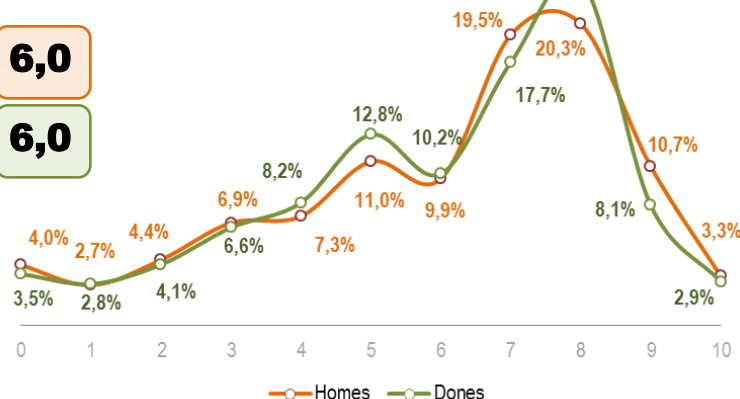
La meitat des residents (el 52,8%) creuen que el comportament dels seus veïns durant el confinament es pot qualificar de de cívica i responsable.

Aquesta percepció resulta extremadament homogènia entre els terrassencs i les terrassenques, per bé que sí que s'aprecien diferències significatives en funció de l'edat.

La confiança en els seus conciutadans creix significativament amb l'edat: un 72,2% dels majors de 65 anys valoren com a positiu aquest comportament, mentre que entre els més joves aquesta percepció és compartida només pel 29,2%.

6,0

6,0

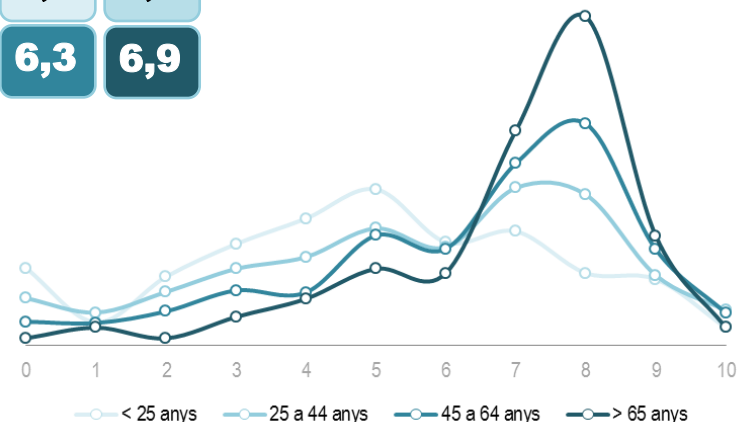

4,9

5,6

6,3

6,9

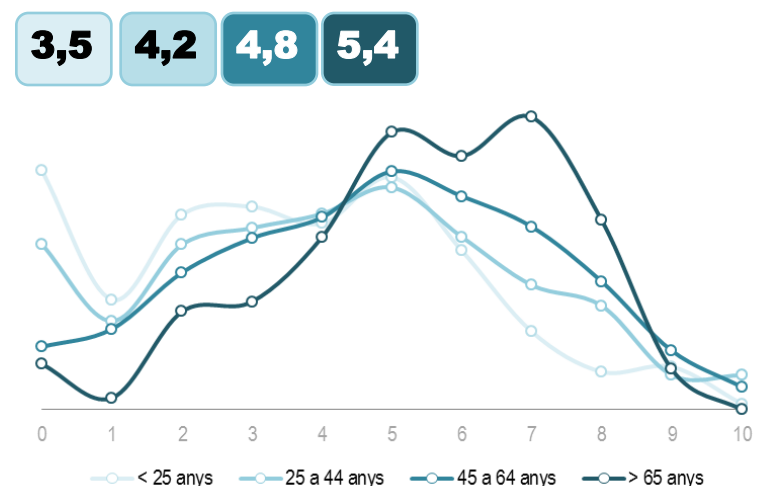
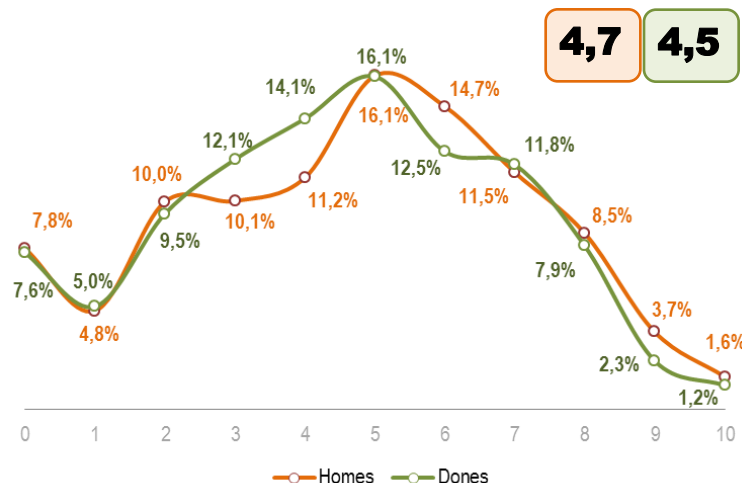
AS4. En una escala del 0 al 10, on 0 és incívic i irresponsable i 10 cívica i responsable, com creu que és el comportament de la gent durant aquest desconfinament progressiu?

La percepció sobre com s'ha dut a terme el desconfinament és força diferent: 1 de cada 3 ciutadans (33,4%) el valoren com a incívic i irresponsable, per damunt d'aquells que el qualifiquen en termes positius (són el 24,3%).

En la valoració del desconfinament tampoc s'aprecien fissures significatives en la valoració que en duen a terme tant els terrassencs com les terrassenques.

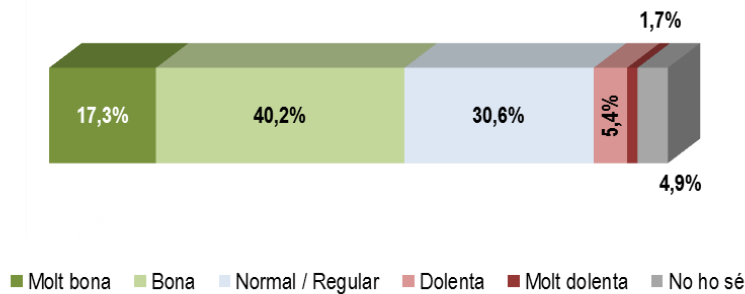
Aquí novament l'edat apareix com una variable significativa en el moment de valorar l'actitud dels seus veïns: la meitat dels menors de 25 anys (50,1%) arriben a valorar en termes negatius les pràctiques de desconfinament d'aquests.

G1. I com valora la gestió de les diferents Administracions en la crisi del coronavirus?

6,1

Ajuntament de Terrassa

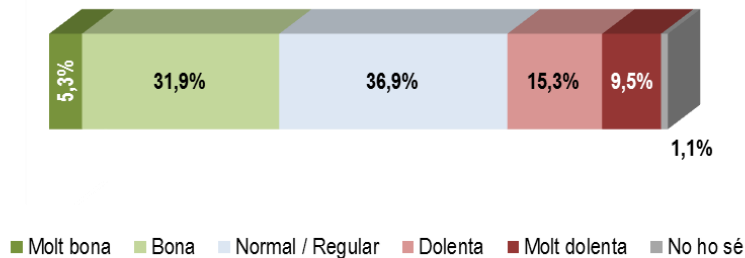

La valoració en la gestió de la crisi duta a terme per les diferents administracions competents varia enormement amb la proximitat d'aquestes a la ciutadania.

Així, mentre que un 57,4% dels ciutadans valoren positivament la gestió feta des de l'Ajuntament de Terrassa durant la crisi del coronavirus, aquest mateix grau de valoració baixa fins el 37,2% en valorar la gestió efectuada des de la Generalitat de Catalunya, i disminueix fins el 20% en el cas de valorar la gestió duta a terme des del govern de l'Estat Espanyol.

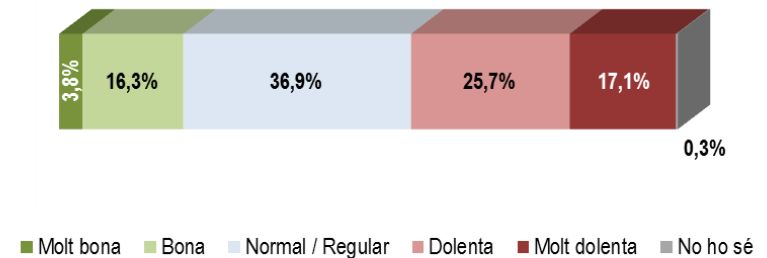
5,1

Generalitat de Catalunya

Estat Espanyol

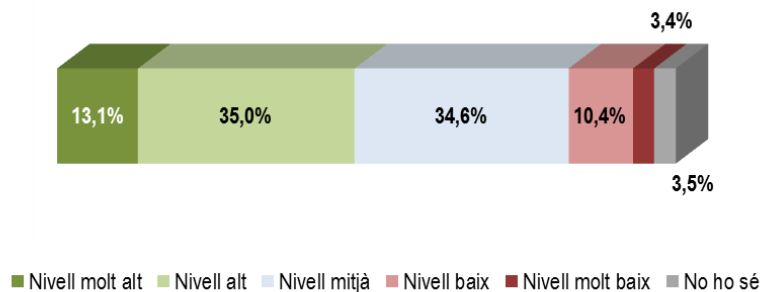
4,3

G2. I d'ara en endavant, quin és el seu nivell de confiança en les diferents Administracions per tal que plantegi les accions més adequades en el seu àmbit de competències per fer front als impactes i conseqüències negatives derivades de la crisi sanitària?

5,7

Ajuntament de Terrassa

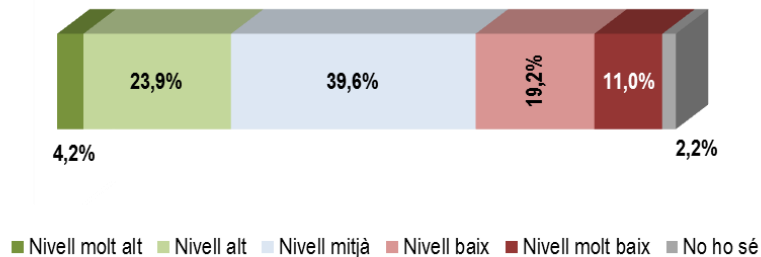

La confiança en les diferents administracions a l'hora de plantejar accions per fer front als impactes de la crisi sanitària també creix significativament amb la proximitat d'aquestes a la ciutadania.

D'aquesta manera, un 48,1% dels ciutadans diuen tenir un nivell alt o molt alt de confiança en aquelles que puguin emprendre's des de l'Ajuntament de Terrassa. Un nivell de confiança que baixa fins a quasi la meitat en relació a les que puguin dur-se a terme des de la Generalitat (28,1%), i que es redueix fins l'11,8% per aquelles provinents de l'Estat Espanyol.

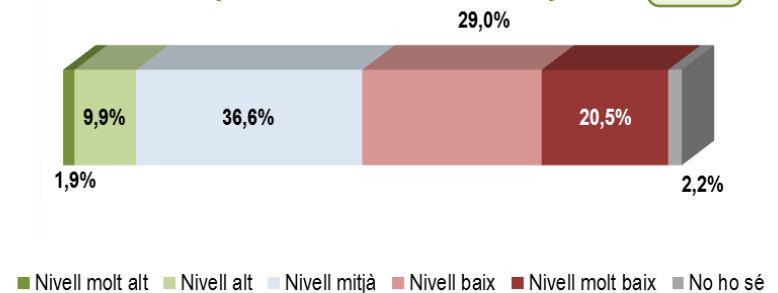
4,7

Generalitat de Catalunya

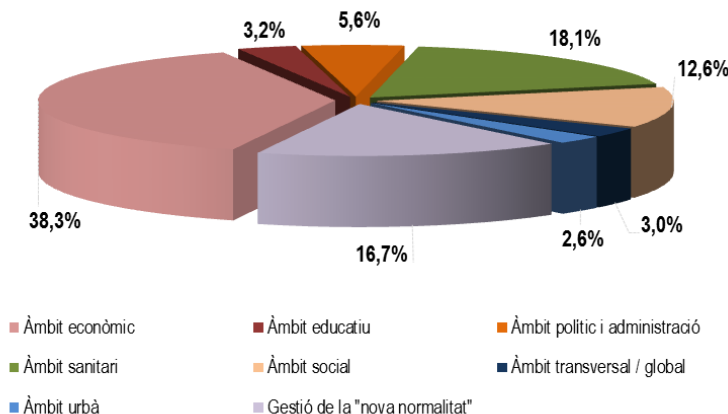

Estat Espanyol

3,8

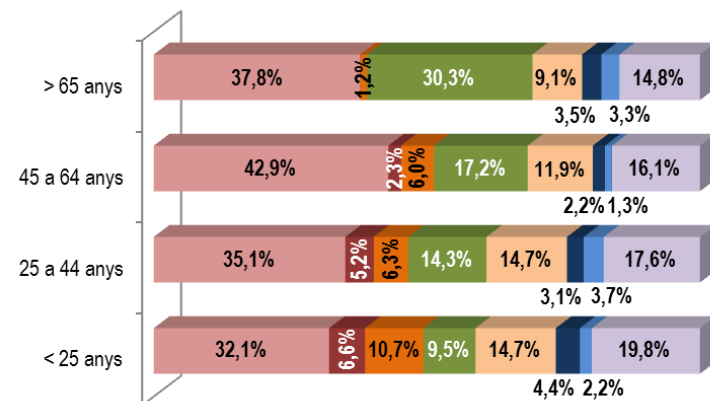
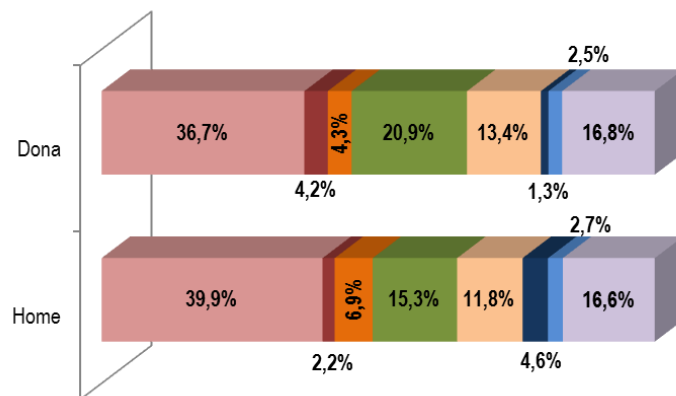

G3. En aquesta fase del desconfinament, i un cop sembla que l'emergència sanitària està controlada (cura i atenció als malalts garantida), quin creu que és el problema principal que cal abordar de resultes d'aquesta crisi?

Pràcticament 4 de cada 10 Terrassencs i terrassenques (el 38,3%), creuen que cal prioritzar actuacions situades en l'àmbit econòmic, molt per damunt d'aquelles que s'enquadren en l'àmbit sanitari (18,1%), en el de la gestió de la 'nova normalitat' (16,7%) o en l'àmbit social (12,6%).

Semblaria però que la rellevància atorgada a les actuacions emmarcades en l'àmbit sanitari serà la més sensible tant a la perspectiva de gènere com a lectura transgeneracional.

Àmbit econòmic	Ajuda a empreses i autònoms	2,64%
	Fer front a la crisi econòmica	20,36%
	Ocupació	14,58%
	Altres	0,70%
	Total	38,28%
Àmbit educatiu	Recursos	1,62%
	Retorn a l'escola	1,59%
	Total	3,22%
Àmbit polític i administració	Manca confiança / descrèdit	1,00%
	Millora eficàcia serveis públics	1,24%
	Altres	3,34%
	Total	5,57%
Àmbit sanitari	Recuperar la normalitat	1,23%
	Recursos	15,50%
	Altres	1,36%
	Total	18,09%
Àmbit social	Atenció a les persones	1,98%
	Desigualtats / Ajudes socials	8,75%
	Altres	1,87%
	Total	12,61%
Àmbit transversal / global	Model econòmic/social/ambiental	2,87%
	Altres	0,08%
	Total	2,95%
Àmbit urbà	Neteja	1,42%
	Altres	1,16%
	Total	2,58%
Gestió de la "nova normalitat"	Civisme	8,13%
	Prevenció	1,69%
	Rebrots	3,66%
	Tests	1,27%
	Altres	1,95%
	Total	16,70%

De manera més general, un 20,4% de la població creu que cal posar l'accent en la reversió dels impactes derivats de la crisi econòmica associada a l'emergència sanitària, als quals caldria afegir-hi el 14,6% que específicament manifesten que cal centrar-se en l'àmbit del mercat de treball i l'ocupació.

En altres àmbits d'acció són un 15,5% dels ciutadans els que creuen que cal abocar més recursos al sistema sanitari en general, o bé són un 8,8% aquells i aquelles que creuen que cal plantejar les accions que permetin fer front de manera prioritària a les desigualtats socials que l'emergència sanitària viscuda ha contribuït a accentuar.

Molt a prop d'aquests hi trobem aquells veïns i veïnes que creuen que la prioritat és la gestió de les condicions amb les que s'ha dut a terme el desconfinament: un 8,1% situen com a principal problema l'incivisme amb el qual la població està vivint aquesta 'nova normalitat', als quals s'hi podria afegir el 3,7% que expressen com a màxima preocupació l'aparició de possibles rebrots, l'1,7% que creuen que ara toca posar l'accent en l'adopció de les mesures de prevenció adequades o el 0,8% que creuen que cal incrementar el control policial cap el compliment d'aquestes (tots junts sumen el 14,3% del total).